

**AVANTPROJECTE DE LLEI DE MODIFICACIÓ DE LA LLEI 22/2005, DE 29 DE
DESEMBRE, DE LA COMUNICACIÓ AUDIOVISUAL DE CATALUNYA**

**MEMÒRIA DE RETORN DE LES APORTACIONS FORMULADES
EN EL TRÀMIT DE CONSULTA PÚBLICA PRÈVIA**

Gener de 2022

PART 1. ANÀLISI QUANTITATIVA DE LA CONSULTA

INTRODUCCIÓ

La Llei 22/2005, de 29 de desembre, de la comunicació audiovisual de Catalunya va establir al seu moment, i constitueix encara, el marc regulador general del sector audiovisual de Catalunya. Promulgada com a conseqüència del mandat establert per la Resolució 3/VI del Parlament de Catalunya, i seguint les directrius marcades pel document “La definició del model de servei públic”, elaborat pel Consell de l’Audiovisual de Catalunya en compliment de la Resolució 342/VI del Parlament, va suposar al seu moment un avanç innegable cap a l’actualització i la coherència del model audiovisual establert a Catalunya.

En els anys transcorreguts des de llavors, els mitjans de comunicació han experimentat una radical transformació, que ha deixat enrere la realitat monoprodute dels primers anys dos mil. Cada cop són més les empreses que gestionen productes en diversos formats i els mitjans que s’expressen des de diverses plataformes i, cada vegada més, el consum de mitjans audiovisuals es trasllada des de la televisió convencional cap a internet i les noves plataformes de televisió sota demanda. Aquesta evolució s’ha vist reflectida a nivell normatiu en la regulació dels serveis de comunicació audiovisual a nivell de la Unió Europea, reflectida en la normativa bàsica de l’Estat, que actualment està, al seu torn, en fase de revisió amb un nou projecte de Llei de comunicació audiovisual. Cal per tant, actualitzar el marc normatiu que dona suport a l’espai català de comunicació. Aquesta actualització és inseparable de la promoció de l’ús del català i l’aranès, pràcticament nul·la en les plataformes de televisió sota demanda, ja que oscil·la només entre el 0,1% i l’1,3% en els catàlegs de les plataformes més conegudes, en el cas del català.

D’acord amb aquestes consideracions, el Govern de la Generalitat va aprovar la memòria preliminar de l’avantprojecte de Llei de modificació de l’esmentada Llei 22/2005 i es va obrir un període de consulta pública prèvia per tal de conèixer les preocupacions dels sectors implicats en la comunicació audiovisual i de la ciutadania en general. A aquests efectes, la documentació relativa a la proposta ha estat consultable al portal Participa.gencat.cat durant els dies 15 d’octubre a 15 de novembre de 2021 i s’ha tramès també a diverses entitats

vinculades als mitjans de comunicació audiovisual de Catalunya, entre col·legis professionals, universitats i experts.

APORTACIONS REBUDES

El nombre total d'aportacions rebudes a través del portal Participa ha estat de 9, corresponents a les persones i entitats següents:

- Asociación Española de Vídeo on Demand (AEVOD)
- Associació de Mitjans i Serveis Culturals en Ràdio i Televisió local de Catalunya (Gran Vía Ràdio- Sant Martí)
- Assumpta Serna (Familia de Cine, First Team, Asociación Buenas Prácticas Audiovisual)
- Club de Debat de la Comunitat www.areavisual.cat
- Federació d'organitzacions per la llengua catalana (FOLC)
- Gremi de Cinemes de Catalunya
- PAC- Productors Audiovisuais de Catalunya
- PROA (Productors Audiovisuais Federats)
- Televisions Digitals Independents
- Xarxa per la Justícia Climàtica

S'ha rebut, a més, una participació per correu electrònic, de l'Associació Catalana de Ràdio.

PART 2. ANÀLISI QUALITATIVA DE LA CONSULTA

1. RELACIÓ DE LES APORTACIONS EFECTUADES

1.1. Establir un marc regulador diferenciat per a la radiodifusió

Es proposa regular de manera diferenciada per a la ràdio i per a la televisió, ja que són dos mercats amb característiques tant d'oferta com de consum totalment diferenciades. També reconsiderar el paper del sector privat de la ràdio com a garantia de la pluralitat d'opcions de tria que representa per a la ciutadania, no igualar el règim de restriccions publicitàries i adoptar mesures per tornar a acostar la ràdio al públic infantil i juvenil pel paper que aquest mitjà té de garantir la intermediació professional de la informació (lluitant contra les *fake news*. Garantir també l'accés de la ràdio als nous dispositius tecnològics de contacte amb l'audiència (taulers dels automòbils assistents de veu, etc.).

1.2. Clarificar les missions de servei públic

Introduir modificacions en el sistema per passar del model de competència al de complementarietat. En aquest sentit, la proposta vol cridar l'atenció sobre la necessitat de clarificar les missions de servei públic, les condicions d'accés a l'espectre i als recursos econòmics (principalment a la publicitat) pel sosteniment i la viabilitat del model exitós de ràdio a Catalunya, en un moment que ja no es pot al·ludir a la normalització de la llengua per sostenir amb doble finançament el sector públic radiofònic, tant en l'àmbit local com nacional.

1.3. Determinar uns principis que permetin la coexistència de sector públic i sector privat a la ràdio.

Modificació de tota la normativa audiovisual catalana (Llei de Comunicació Audiovisual de Catalunya, Llei de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais i Lleidat el Consell de l'Audiovisual de Catalunya) per a la fixació d'uns principis de prestació de servei públic en ràdio que faci compatible la coexistència del sector públic i el sector privat, en finançament, presència en l'espectre, prestació de serveis a la xarxa, continguts i contractacions; amb una aposta clara per la reducció fins a l'eliminació de tota la publicitat de les emissores públiques que operen a Catalunya. El Govern hauria de proveir finançament suficient i establir objectius distingibles de servei públic i els operadors públics haurien d'impulsar ofertes radiofòniques de servei públic, com programacions específiques per a la població infantil i juvenil o el ràdio-teatre.

1.4. De cara a la modificació de la normativa, fer un estudi sistematitzat de tota l'oferta pública local de Catalunya, que abasteixi tots els termes d'allò que disposa la normativa per als operadors públics locals:

- Obligtorietat del Contracte programa i dels òrgans de gestió independents de les corporacions locals
- Missió clarament definida de servei públic de contingut local
- Condicions tècniques d'emissió
- Condicions de finançament
- Acreditació de la gestió directa

1.5. Introduir un nou model de finançament, que exclougui la publicitat en les ràdios públiques

Fixar un marc de finançament que permeti excloure la competència deslleial entre emissores públiques i privades i garantir una suficient dotació pressupostària per a garantir el sosteniment de les emissores de titularitat pública. Es proposa l'establiment de taxes finalistes per al finançament dels mitjans públics i separar els costos per distingir quins

corresponen a missions de servei públic i quins es fan en competència amb les emissores privades, per arribar a un model íntegrament finançat pel sector públic. Així mateix, es proposa una reducció progressiva del 33% anual de finançament al mercat publicitari sobre l'any anterior fins a la seva desaparició.

1.6. Oferir un tracte proporcional a les emissores de ràdio privades en les campanyes institucionals

La ràdio privada ha de tenir un tracte proporcional al seu pes en penetració social en l'assignació pressupostària de les campanyes institucionals. Per tant, han de coincidir la inversió real amb el nivell d'audiència. Així mateix s'hauria de recollir el pes específic que té cada operador en cada territori i els òrgans consultius que es poguessin crear, haurien de tenir com a mínim un representant de les organitzacions empresarials de cada mitjà. Es proposa també l'establiment de convenis sectorials entre departaments de la Generalitat i l'Associació Catalana de Ràdio per a la promoció d'objectius estratègics dels diferents àmbits d'actuació del Govern. La publicitat institucional s'hauria d'emetre sense càrrec.

1.7. Limitar a un 50% de l'espectre radioelèctric destinat a la radiodifusió pública

Limitar fins a un 50% del percentatge de l'espectre corresponent al sector públic, amb l'amortització progressiva de canals públics tant d'àmbit nacional com d'àmbit local. Així mateix, donar cabuda en les freqüències de caràcter públic a les emissores del "tercer sector". Es demana també que les administracions completin el procediment engegat fa més de 10 anys per adequar les previsions del Pla Tècnic Nacional de Radiodifusió Sonora en FM a la realitat dels centres emissors comuns o emplaçaments propers, per raons d'eficiència, de menor impacte ambiental i de precedent respecte dels centres ja autoritzats i de la situació del sector públic equivalent, i millorar l'eficàcia de les mesures executives contra les ràdios il·legals, incloent-hi mesures dissuasòries i també actuacions sobre els anunciantes.

1.8. Fomentar mesures per aclarir el futur digital i introduir els criteris que s'estableixen en l'entorn europeu per a l'oferta de continguts digitals per part dels prestadors públics.

Foment de mesures que afavoreixin l'obtenció de dades que permetin la clarificació del futur digital i incorporar al nou entorn regulador els criteris que els països del nostre entorn europeu i la Comissió Europea estableixen per a l'oferta de continguts digitals per part dels operadors públics. Amb aquesta finalitat, l'ACR proposa la creació d'un Grup d'estudi de "la ràdio digital i de continguts digitals", pluridisciplinari i transversal, que integri tots els elements de la cadena de valor, com a plataforma per a la generació de coneixement que ajudi, d'una banda, al posicionament industrial del sector i, d'altra banda, com a element imprescindible per al regulador a l'hora d'establir les normes sobre aquest àmbit, no cenyint-lo només a l'estudi de la implantació del DAB.

1.9. Simplificar la burocràcia

Es considera convenient modificar el règim burocràtic, feixuc i redundat en les relacions entre el Consell de l'Audiovisual de Catalunya i els operadors privats.

1.10. Fomentar la col·laboració del Govern de la Generalitat amb les plataformes de vídeo sota demanda per impulsar el doblatge i subtitulat en català

Foment de la col·laboració entre el Govern de la Generalitat i les plataformes de vídeo on demand a partir d'unes accions centrades en promoure una major oferta de contingut en llengua cooficial, en el ben entès que una part del catàleg està en català i tenint en compte els títols més populars, sempre sota el principi de llibertat d'empresa. En canvi, l'establiment d'obligacions d'inversió en producció en llengua cooficial va contra la qualitat del producte i dificulta el desenvolupament d'un veritable ecosistema audiovisual a Catalunya i perjudica especialment els productors més petits. El Govern català podria donar suport al doblatge o subtitulat, o atorgar un segell de qualitat a les produccions que s'hagin gravat totalment o parcial a Catalunya o que hagin contractat a productores, tècnics o artistes locals.

1.11. Determinar el procediment per a la reserva d'espectre radioelèctric per a les entitats del tercer sector

Si bé es celebra que l'Administració, després de quaranta anys, pugui regularitzar la reserva d'espectre radioelèctric per a les emissores del tercer sector, es mostra inquietud per conèixer com es pensa fer aquesta reserva.

1.12. Incorporar a la Llei audiovisual l'obligació de complir amb codis d'ètica a tot el procés de producció i exhibició de l'audiovisual.

Promoure l'autorregulació i establir codis de bones pràctiques. En aquest sentit, s'exposa que "L'indicatiu més positiu d'un país de seny, és quan grups de professionals han sabut identificar des de la experiència i l'estudi, la autoregulació del seu propi col·lectiu. Els indicatius que ens fan ser més savis són sense dubte els valors, els principis i les bones pràctiques. ¿Com ens agradaria ser més bons professionals i com podem arribar a ser més bones persones?". L'Administració hauria de promoure la formació i la difusió dels codis de bones pràctiques per a tots els col·lectius, en tots els contractes i intervencions. Es dona el referent de codis de bones pràctiques en altres institucions, tant públiques com privades.

1.13. Impulsar la producció, distribució, exhibició i emissió de continguts en català

En aquest aspecte, s'aposta per incrementar la participació de la CCMA en la inversió en noves produccions (ficció, documentals, animació).

1.14. Promoure l'establiment de "bones pràctiques"

Es valoren positivament iniciatives com la del Codi de bones pràctiques de l'actor en l'audiovisual.

1.15. Impulsar l'educació mediàtica

És important que a l'escola i en altres espais formatius de la societat existeixin programes d'educació en l'audiovisual, que ajudin a crear nous públics.

1.16. Adopció de mesures actives en l'àmbit mediambiental

Preveure l'adopció de mesures actives per incrementar la implicació dels mitjans de comunicació en l'àmbit mediambiental, més enllà del tractament informatiu i divulgatiu sobre l'emergència climàtica que facin els mitjans de la CCMA.

1.17. Recuperar les mesures de promoció i foment de l'obra audiovisual en català previstes inicialment en el capítol VIII de la Llei 22/2005.

Des d'aquesta perspectiva, es proposa reintroduir les mesures de foment de l'audiovisual que inicialment preveia la Llei 22/2005 en el seu capítol VIII, que fou derogat per la Llei del Cinema. El finançament directe o indirecte de la Generalitat hauria d'anar destinat, de forma prioritària, a obres en versió original catalana o si més no, que comptin des de l'inici de la seva explotació amb versió en català.

1.18. Aplicar als mitjans de comunicació audiovisual les quotes de doblatge i substitució establertes per la Llei del Cinema

Introduir en els mitjans de comunicació audiovisual les quotes de doblatge i substitució establertes per la Llei del Cinema (adaptades a allò establert en la sentència 89/2017 del Tribunal Constitucional).

1.19. Aprofundir en la promoció de l'espai audiovisual català

Es proposa anar més enllà en la promoció de l'espai audiovisual català d'allò que preveu actualment l'article 126 de la Llei 22/2005.

1.20. Incorporar els continguts per a nens i joves com una prioritat de la CCMA

Més enllà de l'objectiu de "la promoció, el coneixement i la difusió de la llengua i cultura catalanes", incorporar l'oferta de continguts en català per a nens i joves com objectiu prioritari de la CCMA, tant en les seves emissions televisives com en els seus portals i serveis web i la seva presència a les xarxes socials.

1.21. Destinar el conjunt de les inversions de la CCMA a continguts en català

La CCMA té com a missió, d'acord amb l'article 26 de la Llei, "la contribució al desenvolupament de les indústries audiovisuals catalanes". Caldria actualitzar aquesta previsió fent de la producció de llargmetratges, sèries, documentals i continguts d'animació en versió original catalana la seva prioritat i incloure també un paquet de mesures de foment per a la creació i difusió de continguts en català a les xarxes socials, pensat especialment per a joves creadors (*youtubers, instagramers, streamers*).

1.22. Fomentar la producció de videojocs en català

Les modernes mirades del món audiovisual inclouen els videojocs, que formen part del catàleg de serveis en línia de la Directiva de serveis de comunicació audiovisual i reben suports d'organismes públics com el CNC francès o l'ICEC a Catalunya. Tanmateix, la legislació catalana en matèria de comunicació i cultura no els té en compte, per la qual cosa caldria incorporar-los i preveure, concretament, l'establiment de mesures de foment d'aquest sector.

1.23. Establir l'obligació per als mitjans privats que la llengua normalment emprada sigui el català, a més de l'obligació de fomentar la llengua i cultura catalanes ja establerta en la llei.

1.24. Introduir en la llei catalana mecanismes de seguiment de les garanties lingüístiques que estableixi la normativa estatal en relació amb els serveis de comunicació audiovisual que no depenen d'autorització o llicència de la Generalitat

Amb independència de quines quotes sobre la producció i l'oferta de continguts en català s'estableixi pels serveis de comunicació audiovisual d'àmbit estatal (plataformes en línia, televisions de cobertura estatal), es proposa la incorporació de mecanismes de seguiment i control del seu compliment i desplegar tot allò que estableix la Llei 22/2010, de consum de Catalunya pel que fa a les garanties lingüístiques de les persones consumidores.

1.25. Desplegar l'article 128 de la Llei de consum

Promoure la versió idiomàtica en català en les interfícies de comunicació d'aquests serveis (menús, portals web, aplicacions per a televisions connectades, mòbils i tauletes).

1.26. Ús de la llengua catalana en les activitats d'educació en l'audiovisual

Promoure la utilització de continguts audiovisuals en català, o doblats o subtitulats en català, en les activitats d'educació en l'audiovisual que es facin a les escoles.

1.27. Evitar els problemes per a la competitivitat derivats de la multiplicitat de normatives sobre mitjans audiovisuals

Els continguts audiovisuals estan subjectes a diverses normatives (comunicació audiovisual, cinema), tant de caràcter estatal com autonòmic. Cal evitar que aquesta disparitat normativa acabi afectant la competitivitat de les sales de cinema.

1.28. Igualtat, transparència, precisió i supervisió en la comunicació de dades de tots els agents que intervenen en l'audiovisual

La futura normativa hauria d'establir un mecanisme pel qual tots els serveis de comunicació audiovisual (televvisions, plataformes de continguts, etc.) proporcionessin una informació concreta de les audiències que fos més que una dada estimada o estadística. El mesurament de les audiències el duen a terme actualment empreses privades, a partir d'una estimació consensuada i validada per tots els agents, però que en cap cas és un mesurament objectiu. Per això és indispensable fixar un mecanisme objectiu de mesurament d'audiències que pugui ser controlat pel supervisor.

1.29. Ampliació i modernització de les competències del CAC

La capacitat inspectora i sancionadora del CAC hauria d'anar més enllà del que preveu la memòria de l'avantprojecte, perquè una bona part de les emissions il·legals es fan a través de pàgines web.

1.30. Autorregulació dels mitjans sense ànim de lucre

Si s'estableix l'autorregulació es pot estar perjudicant als mitjans que "segueixen les regles".

1.31. Tenir en compte els aspectes de propietat intel·lectual en la transposició de les Directives

Més enllà de la protecció contra els discursos d'odi, caldria incorporar també a la llei les previsions de la directiva sobre propietat intel·lectual.

1.32. Produir continguts de qualitat per impulsar el consum de continguts en català

La manera d'impulsar el consum de continguts en català és produir continguts de qualitat amb interès real per a l'audiència. No resulta eficaç la imposició de quotes, que a més, el supervisor no té mitjans per a controlar.

1.33. Modificar la definició de productor independent (art. 1.g) de la Llei 22/2005

L'actual definició de "productor independent" és més restringida que la continguda en altres normes.

1.34. Vetllar per la protecció contra els discursos d'odi a les plataformes de vídeo

Introduir en la llei una referència a la difusió de discursos d'odi a les plataformes de vídeo.

1.35. Incloure representants de les patronals de la indústria audiovisual en la CCMA

Afegir en els òrgans directius de la CCMA una representació de les patronals de la indústria audiovisual.

1.36. Establiment d'obligacions de promoció de la llengua i cultura catalanes

Es proposa modificar l'article 86 de la llei incorporant-hi obligacions de promoció de la llengua i cultura catalanes.

1.37. Protecció del català en els serveis audiovisuals a petició

Es proposa estendre als prestadors de serveis audiovisuals a petició l'obligació de finançament d'obres audiovisuals europees, dedicant-ne pel cap baix un 50% a les catalanes.

1.38. Reintroduir les mesures de foment dels mitjans audiovisuals previstes inicialment a la Llei 22/2005

Es tractaria de restituir els articles 120 i 123, sobre foment de la producció audiovisual en català, derogats per la Llei del Cinema.

1.39. Actualitzar i harmonitzar la definició d'allò que és audiovisual.

Es parteix de la idea que "tot és audiovisual" i, per tant, cal eliminar la distinció entre obra audiovisual i cinematogràfica. Al respecte, es proposa introduir un seguit de definicions ("obra audiovisual", "obra audiovisual de nou format", "pel·lícula", "curtmetratge", "llargmetratge", "sèrie"...)

1.40. Protegir l'audiovisual europeu

Es proposa modificar la definició d'"obres europees" de l'article 1 de la Llei 22/2005, tot reforçant les condicions exigides en el concepte d' "obra originària".

1.41. Emfatitzar la protecció de la integritat de l'obra audiovisual

Amb aquest objectiu, es fa una proposta de modificació de les regles sobre interrupció de les obres audiovisuals programades, a l'efecte que les interrupcions respectin la integritat de l'obra.

1.42. Sancionar l'incompliment de les obligacions sobre contribució al desenvolupament del sector audiovisual i de la cinematografia.

A aquest efecte, es proposa tipificar aquest incompliment com a infracció greu.

1.43. Mantenir la independència dels òrgans reguladors

Amb aquesta finalitat, es proposa mantenir l'actual Disposició addicional primera.

1.44. Introduir una previsió relativa a una consulta sobre l'accés a la prestació de serveis de comunicació audiovisual comunitaris sense ànim de lucre

Introduir un tràmit de consulta sobre la necessitat de freqüències dels serveis de comunicació audiovisual comunitaris sense ànim de lucre.

1.45. Implementar una política de comunicació i sensibilització per donar a l'emergència climàtica més presència i rigor en la informació diària dins dels mitjans de comunicació (no només de tant en tant o quan hi ha una cimera).

Això implica introduir l'anàlisi de les causes de l'emergència, de les polítiques destinades a maquillar de "verd" per complir els objectius climàtics, etc.

1.46. Aturar les accions de suport i promoció institucional o contractació publicitària a les empreses del sector de les energies fòssils, a la indústria del motor, creuers i la indústria càrnica intensiva.

Amb aquest objectiu, es proposa que els canals públics no emetin cap publicitat procedent d'aquests sectors i que el govern asseguri que es compensarà la pèrdua d'ingressos amb diners públics.

2. VALORACIÓ DE LES APORTACIONS

Des d'un punt de vista quantitatiu, es pot dir que el nombre d'aportacions no ha estat molt elevat, la qual cosa s'explica probablement pel fet que fa poc temps, en la legislatura passada, s'havia impulsat ja un projecte de modificació de la Llei de Comunicació Audiovisual de Catalunya que va decaure com a conseqüència del final d'aquella legislatura. En canvi, des d'una valoració qualitativa, es pot dir que les aportacions presentades han anat en molts casos més enllà de mers comentaris o suggeriments i han plantejat propostes molt interessants en relació amb els objectius de la consulta pública prèvia, en particular en allò que fa a la protecció i la promoció de l'ús del català en els mitjans de comunicació.

Exposats de forma sintètica, els comentaris fets per les entitats que han participat en la consulta es poden introduir en els apartats següents:

2.1 ÀMBIT DE L'APLICACIÓ DE LA LLEI. CONCEPTE D'“AUDIOVISUAL”

Una qüestió que ha sorgit en alguns comentaris és la necessitat de determinar què s'entén per “audiovisual”. Per una banda, s'ha posat de relleu que l'àmbit audiovisual no es limita als mitjans de comunicació, sinó que inclou també l'obra cinematogràfica, per la qual cosa caldria eliminar la diferenciació entre una i altra, i per l'altra, s'ha reivindicat la necessitat de donar un tractament individualitzat als serveis de ràdio. Al respecte, cal tenir en compte que el plantejament de la normativa actual (vg. apartat 3 del preàmbul de la Directiva 2018/1808) és tractar conjuntament aquells serveis que tenen com a objecte principal subministrar programes amb la finalitat d'informar, entretenir o educar, per la qual cosa entenem que ha de ser aquest l'àmbit de la llei, incloent-hi els diferents mitjans implicats.

2.2 PROTECCIÓ I PROMOCIÓ DE LA LLENGUA CATALANA I ARANESA ALS MITJANS DE COMUNICACIÓ

Coincidint amb un dels objectius de la consulta, una part significativa de les aportacions presentades proposen mitjans per a protegir i promoure la llengua catalana als mitjans de comunicació, que considerem extensibles a la llengua aranesa en el seu àmbit corresponent. Les mesures proposades inclouen incorporar l'oferta de continguts en català per a nens i joves com objectiu prioritari de la CCMA, introduir mecanismes de seguiment de les garanties lingüístiques que estableixi la normativa estatal per a mitjans que no depenguin de la Generalitat, garantir la utilització del català com a dret del consumidor i promoure la versió en català de les interfícies de comunicació, promoure l'ús de la llengua catalana en les activitats d'educació en l'audiovisual, promoure l'edició de videojocs en català, establir obligacions de promoció de la llengua i cultura catalanes, garantir un percentatge d'obres en llengua catalana dins les obligacions de difusió d'obres audiovisuals europees, aplicar als mitjans de comunicació audiovisual les quotes de doblatge i substitució establertes per la Llei del Cinema, aprofundir en la promoció de l'espai audiovisual català, incrementar la participació de la CCMA en la inversió en noves produccions en català o destinar el conjunt de les inversions de la CCMA a continguts en català.

Tanmateix, hi ha dos supòsits que mereixen una atenció especial. El primer, la reintroducció de les mesures d'impuls del sector audiovisual i de foment de la indústria cinematogràfica i del sector audiovisual, i el segon, el foment de la col·laboració del Govern de la Generalitat amb les plataformes de vídeo sota demanda per impulsar el doblatge i subtitulat en català. Pel que fa al primer d'aquests supòsits, s'han presentat diverses propostes en el sentit de reintroduir en la llei els articles 120 i 123, derogats en virtut de la Llei 20/2010, de 7 de juliol, del cinema, tenint en compte que les mesures previstes en aquesta llei no s'han posat en marxa, per la qual cosa el sector audiovisual català ha quedat desemparat en aquest aspecte. El segon, és interessant en la mesura que ha estat plantejat per l'AEVOD (Asociación Española de Vídeo on Demand) i proposa que el Govern estableixi mesures de foment del sector audiovisual en català, o algun tipus de segell de qualitat per a les produccions en aquest idioma. En canvi, s'oposa rotundament a l'establiment de quotes. Val a dir que l'oposició al sistema de quotes és compartida per

altres participants, que apel·len a la dificultat de controlar el compliment en la pràctica de l'obligació de respectar les quotes.

En termes generals, les propostes proposades es poden valorar positivament, tot i que cal observar que fan majoritàriament referència a mesures de foment, que poden implicar una important despesa econòmica, per la qual cosa l'efectivitat de la seva aplicació està subjecta a la disposició de recursos suficients. D'altra banda, les propostes que es fan a la CCMA s'haurien d'introduir i aplicar en el marc de la llei pròpia de la Corporació i el contracte-programa corresponent.

2.3 ORGANITZACIÓ DEL MERCAT DE LA COMUNICACIÓ AUDIOVISUAL A CATALUNYA

Un nombre important de propostes, que tanmateix procedeixen d'una mateixa entitat, fan referència a la necessitat de reorganitzar el mercat de la comunicació audiovisual a Catalunya i més concretament, redefinir el paper respectiu dels mitjans públics i privats i renovar la governança de tot el sector i en particular, de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais.

Al respecte, convé recordar que l'actual organització del mercat de la comunicació audiovisual a Catalunya està repartit, tal com s'estableix també en la normativa bàsica de l'Estat i en altres països del nostre entorn en tres sectors, els mitjans públics, els mitjans privats o comercials i els mitjans comunitaris o "del tercer sector". Els mitjans públics estan directament relacionats amb les necessitats democràtiques, socials i culturals de cada societat i amb la necessitat de preservar el pluralisme dels mitjans de comunicació, tal com reconeix el protocol núm. 29 del Tractat de Lisboa, sobre el sistema de radiodifusió pública als Estats membres, per la qual cosa els Estats membres de la Unió Europea han de garantir el finançament d'aquests mitjans per tal que duguin a terme la seva funció de servei públic tal com ha estat atribuïda, definida i organitzada pel mateix Estat i en la mesura que aquest finançament no sigui contrari a l'interès comú. Els mitjans comunitaris, per la seva part, constitueixen un tercer sector dins l'àmbit de la comunicació audiovisual que per tant, s'ha de mantenir independent tant de les empreses privades del sector de la comunicació com també de les administracions públiques i els mitjans de comunicació que gestionen.

Per tot això, entenem que no són viables les propostes de reduir a un 50% la proporció de l'espectre radioelèctric reservat als mitjans públics, en el quals hi hauria d'incloure els mitjans comunitaris. El mateix es pot dir de les propostes per introduir representants del sector privat en els òrgans de direcció dels mitjans públics.

2.4 EXCLUSIÓ DE LA PUBLICITAT EN ELS MITJANS PÚBLICS

S'ha proposat, en aquest sentit, introduir un nou model de finançament dels mitjans públics que exclogui la publicitat, considerada com un "doble finançament". Entenem que en el moment present no és viable una proposta d'aquest tipus, que implicaria una sobrecàrrega excessiva per al sector públic, més tenint en compte que amb el precedent de la declaració d'inconstitucionalitat del "canon digital" per part del Tribunal Constitucional, no resulta viable preveure algun tipus de taxa que permetés finançar els serveis públics de comunicació audiovisual de Catalunya en substitució de la publicitat, tal com es va establir per a la Corporació de Ràdio i Televisió Espanyola per la Llei 8/2009, de 28 d'agost.

2.5 PROPIETAT INTEL·LECTUAL I PAUSES PUBLICITÀRIES

Algunes propostes i comentaris han incidit sobre aspectes relatius a la protecció de la propietat intel·lectual i en particular, a la protecció de la integritat de l'obra, en relació concretament a les pauses publicitàries. Cal tenir en compte, tanmateix, que els aspectes relatius a la propietat intel·lectual es regeixen per la seva normativa específica, de competència exclusiva de l'Estat. Per tant, solament es pot actuar a través de la regulació de les pauses publicitàries, que en qualsevol cas han de respectar la integritat de l'obra. En aquest aspecte s'ha fet també al·lusió a la necessitat de revisar algun concepte, com el de "productor independent", cosa que es valorarà en l'elaboració del text articulat de la llei.

2.6 DISCURSOS D'ODI

Alguna contribució ha proposat l'extensió de la protecció contra els discursos d'odi a les xarxes socials. Aquesta qüestió excedeix de l'àmbit de la llei, per bé que es pot preveure la col·laboració de l'Administració de la Generalitat, el Consell de l'Audiovisual de Catalunya, la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals i en general, els operadors públics i privats als quals s'aplica la llei en les actuacions que facin al respecte els òrgans judicials competents.

2.7 AUTORREGULACIÓ

També s'han presentat propostes relatives a la introducció de mitjans d'autorregulació, com ara codis ètics o codis de bones pràctiques. Tal com es recorda en el preàmbul de la Directiva 2018/1808 (apartat 13), l'experiència adquirida amb l'aplicació de diversos codis de conducta en desplegament de la Directiva sobre mitjans de comunicació (Directiva 2010/13/UE) ha demostrat que tant els instruments d'autorregulació com els de corregulació, aprovats d'acord amb les tradicions jurídiques dels Estats membres, poden desenvolupar un important paper a l'hora d'atorgar un alt grau de protecció als consumidors. En particular, les mesures que cal adoptar en els serveis emergents de comunicació audiovisual resulten més eficaces si s'adopten amb el suport actiu dels mateixos prestadors dels serveis. Tanmateix, a l'hora de promoure el compliment d'un codi d'autorregulació o corregulació, l'existència d'un mecanisme legislatiu de protecció esdevé un important factor d'èxit. Per tot això, es valora positivament la conveniència de que l'avantprojecte de llei inclogui una, o diverses, previsions que permetin donar cobertura a l'autorregulació dels sectors implicats en l'aplicació de la llei en aquells casos que sigui necessari. Tot això en el benentès que les mesures d'autorregulació no poden substituir en cap cas l'obtenció d'obtenir llicència o fer la comunicació prèvia en els casos previstos en les normes vigents.

2.8 EDUCACIÓ MEDIÀTICA

En les observacions rebudes, s'ha posat també èmfasi en desenvolupar l'educació mediàtica. En l'actual Llei 22/2005, ja es va fer una menció a l'alfabetització mediàtica, que en aquell moment va ser pionera. Tanmateix, vista la rellevància que ha adquirit l'educació mediàtica, tant entre infants com en adults, entenem que cal establir un marc que permeti l'impuls de les mesures necessàries en aquest àmbit, per part del Govern de la Generalitat i del Consell de l'Audiovisual de Catalunya, en col·laboració amb altres ens, públics i privats.

2.9 VISIBILITAT DE L'EMERGÈNCIA CLIMÀTICA EN LA INFORMACIÓ

Algunes propostes han incidit en la necessitat de donar visibilitat a l'emergència climàtica en la informació difosa pels mitjans de comunicació, més enllà de les notícies puntuals sobre "cimeres sobre el clima" o catàstrofes ecològiques. Acol·lim positivament aquesta proposta, que es pot traduir en la introducció d'un nou objectiu específic de servei públic dels mitjans de comunicació de la Generalitat i dels ens locals, consistent en "promoure la comunicació i la sensibilització sobre l'emergència climàtica, a l'objecte d'incrementar-ne la presència i donar-li més rigor en els diferents espais informatius".

2.10 MESURES NO NORMATIVES

Algunes de les propostes han consistit en mesures no normatives, com la realització d'un estudi sistematitzat de l'oferta pública local de Catalunya, la creació d'un Grup d'estudi de "la ràdio digital i de continguts digitals", l'establiment d'un sistema objectiu de medició d'audiències o l'obertura d'una consulta sobre la necessitat de freqüències dels serveis de comunicació audiovisual comunitaris sense ànim de lucre. En tot cas, la conveniència d'adoptar aquestes mesures es valorarà cas per cas i la seva incorporació al text de la llei dependrà de les circumstàncies específiques que s'hi donin.

3. CONCLUSIONS

Les aportacions realitzades confirmen la necessitat d'adaptar el marc normatiu en matèria de comunicació audiovisual a Catalunya a una situació que ha experimentat nombrosos canvis des de que es va aprovar, l'any 2005, la Llei de comunicació audiovisual de Catalunya ara vigent. L'aparició de les xarxes socials, els avenços tecnològics que han permès anar més enllà de la dicotomia entre ràdio i televisió, el ràpid desenvolupament de fenòmens com la desinformació i els discursos d'odi de nous fenòmens, la necessitat que els mitjans responguin als objectius de sensibilització en matèria mediambiental en el context de l'Agenda 2030, la importància que ha adquirit l'educació mediàtica, a la qual la Llei de 2005 contenia ja una breu referència, i l'extensió del recurs a l'autorregulació i la corregulació, entre d'altres aspectes.

Per tot això, cal que aquest nou projecte de llei vagi més enllà d'una simple modificació de la llei vigent per a introduir-hi uns canvis puntuals per tal de transposar la Directiva sobre mitjans de comunicació o desplegar la normativa bàsica de l'Estat. Ha d'introduir un marc que permeti adequar-se a aquesta realitat, sense tanmateix, deixar de banda els principis que ja van inspirar la Llei 22/2005, en particular en allò que fa referència a l'organització del mercat dels serveis de comunicació audiovisual entre mitjans públics, comercials i comunitaris.

En tot cas, aquestes conclusions es refereixen a la totalitat d'idees que s'han abstret de les aportacions i que han de servir de guia per a la modificació de la Llei de la Comunicació Audiovisual de Catalunya.

La primera d'aquestes idees, i la que ha estat objecte de més aportacions, és la necessitat d'impulsar els mitjans necessaris per a garantir la presència i la difusió de la llengua catalana en els mitjans de comunicació, des de mesures de suport al subtítulat i el doblatge fins a promoure la protecció de l'ús del català com adret del consumidor.

També s'ha posat èmfasi en l'autorregulació, a partir de codis de conducta i de bones pràctiques, en diversos àmbits. Al respecte, la llei pot introduir un marc normatiu mínim, en línia amb el dret de la Unió Europea i les normes bàsiques de l'Estat.

La necessitat de preveure mitjans per a impulsar l'educació mediàtica és una altra qüestió que ha estat abordada en diverses aportacions, tot i que la llei només pot introduir al respecte unes directrius mínimes.

Una observació similar es pot fer al respecte d'algunes propostes relatives a continguts, com l'eradicació dels discursos d'odi o la qualitat de la informació relativa a l'emergència climàtica. En aquest aspecte, cal tenir en compte que la llei no pot entrar a regular o condicionar el contingut dels mitjans informatius, però en canvi, pot fixar determinats objectius de servei públic que es poden desenvolupar a través del contracte-programa. En canvi, la llei pot actualitzar les actuals previsions destinades a protegir la integritat de les obres emeses, sobretot en relació amb les pauses publicitàries.

Pel que fa a l'organització del mercat, es considera com a millor solució mantenir els principis ja establerts en el marc normatiu actualment vigent, tant pel que fa a la participació dels operadors públics i privats, com al sistema de finançament dels mitjans públics i les situacions puntuals, com ara els mitjans comunitaris sense ànim de lucre ("tercer sector") o l'activitat audiovisual sense títol habilitant.

4. ANNEX

S'incorporen en annex les aportacions formulades en el procés de consulta pública prèvia. Les aportacions corresponen a les entitats següents:

1. Asociación Española de Vídeo on Demand (AEVOD)
2. Associació Catalana de Ràdio
3. Associació de Mitjans i Serveis Culturals en Ràdio i Televisió local de Catalunya (Gran Vía Ràdio- Sant Martí)
4. Assumpta Serna (Familia de Cine, First Team, Asociación Buenas Prácticas Audiovisual)
5. Club de Debat de la Comunitat www.areavisual.cat
6. Federació d'organitzacions per la llengua catalana (FOLC)
7. Gremi de Cinemes de Catalunya
8. PAC- Productors Audiovisuais de Catalunya

9. PROA (Productors Audiovisuals Federats)

10. Televisions Digitals Independents

11. Xarxa per la Justícia Climàtica

¿Qué mecanismos considera que se podrían introducir para impulsar el consumo de contenidos en catalán en la televisión convencional, las plataformas de televisión a demanda, los servicios de intercambios de vídeos a través de plataforma o los servicios de medios sociales?

AEVOD, Asociación Española de Video on Demand, representa a algunos de los principales servicios de vídeo bajo demanda presentes en el país (AMC, CONUNPACK, FEELMAKERS, FILMIN, FLIXOLE, LA SALA VIRTUAL DE CINE, MARGENES, NETFLIX, PRIME VIDEO y RAKUTEN), integrando compañías de todos los tamaños, con la vocación de ayudar a crear canales de comunicación entre las administraciones y los servicios. Como parte del sector audiovisual, su objetivo es promover el crecimiento del mismo y ayudar a que las distintas normativas que les afectan, tengan en cuenta la realidad actual del sector, desde un enfoque integrador, sin olvidar la tipología diversa de las empresas que AEVOD representa y forman parte del mismo

Los miembros de AEVOD nos orgullecemos de la diversidad cultural y lingüística de nuestro país, así como del papel que las lenguas cooficiales tienen en este sentido y manifestamos nuestro compromiso con su defensa.

Desde la experiencia, consideramos que la mejor forma de preservar dicha diversidad cultural y lingüística es fomentar la colaboración en este ámbito entre los gobiernos autonómicos, en este caso, el gobierno de la Generalitat de Catalunya, y las empresas, dentro de los límites legalmente establecidos actualmente en el ámbito territorial correspondiente.

Concretamente, consideramos que las acciones deberían estar centradas primordialmente en promover una mayor oferta de contenido en lengua cooficial, entendido como que parte del catálogo esté disponible en catalán y teniendo en consideración factores como los títulos más populares, siempre dentro del respeto al principio de libertad de empresa.

Por el contrario, en nuestra opinión, otras medidas impositivas como las obligaciones de inversión en producción en lengua cooficial van en contra de la calidad de los contenidos (ya que se prima solo el origen de la producción y no la calidad del proyecto) y dificultaría no solo el desarrollo de un verdadero ecosistema audiovisual en Cataluña, sino también la posibilidad de que los diferentes servicios, especialmente los más pequeños, pudiesen cumplir con sus obligaciones. No olvidemos que lo importante para reforzar la diversidad lingüística es conseguir una mayor oferta de contenido en catalán. Forzar que las empresas tengan que producir contenidos en una lengua determinada, conllevaría forzar la producción de contenidos que no necesariamente tengan interés para la audiencia, lo que iría en contra del fomento del uso de la lengua.

Así, el Gobierno catalán podría apoyar con financiación, beneficios fiscales, subvenciones para doblar y/o subtítular en catalán u otorgar un sello de calidad (tipo denominación de origen que dé un valor añadido al producto audiovisual) a producciones que se hayan grabado en todo o en parte en Cataluña o que hayan contratado a productoras, artistas o técnicos locales.

15 de noviembre de 2021

Propostes

L'ACR ha manifestat reiteradament, tant davant el Parlament de Catalunya, com davant la Generalitat de Catalunya com davant el Consell de l'Audiovisual de Catalunya, que cal incloure una sèrie de modificacions en el marc legal, que permetin garantir la sostenibilitat del sector privat de la ràdio a Catalunya.

Aquest marc legal hauria d'impulsar un nou model de convivència del sector públic i el sector privat, on cadascú tingui ben delimitat el seu paper, la seva funció i el seu finançament.

Hi ha un espai per a la ràdio pública i per a la ràdio privada en l'àmbit local i nacional. Però no en les condicions actuals del sistema.

Marc regulador diferenciat per a la radiodifusió

Propugnem en primer lloc -i com a base imprescindible d'un nou marc regulador- una mirada diferenciada entre el sector de la ràdio i el sector de la televisió.

Cal legislar separatament per a les ràdios i les televisions. Són dos mercats amb característiques tant d'oferta com de consum i normalització completament diferenciats.

Igualment cal reconsiderar el paper del sector privat de la ràdio a Catalunya, tant en l'àmbit local com nacional: com a garantia democràtica de la pluralitat d'opcions de tria que representa per a la ciutadania en el seu conjunt i pel pes específic que ja té com a indústria cultural.

Així mateix, no pot igualar-se el règim de restriccions publicitàries sobre determinats productes entre ràdio i televisió. Els horaris de consum, els hàbits i les característiques d'escolta no són equivalents.

Finalment caldria prendre mesures actives per tornar a acostar la ràdio al públic infantil i juvenil, pel paper que aquest mitjà fa de garantir la intermediació professional de la informació (lluitant contra les fake news), i cal garantir l'accés de la ràdio als nous dispositius tecnològics de contacte amb l'audiència (taulers dels automòbils assistents de veu, etc.).

Les missions de servei públic

És indubtable el paper que ha fet històricament la radiodifusió pública a Catalunya. Però ha arribat l'hora de redefinir en què ha de consistir aquest

servei, tant en l'àmbit local com en el nacional, amb les especificitats en l'evolució de cada mercat d'aquests darrers anys, sobre la base de l'impuls de nous continguts d'alt valor afegit i de la promoció d'opcions alternatives, adequant els sistemes de mesura del seu compliment d'objectius a factors que també siguin de servei públic, mesures no assimilables a les de la gestió d'una empresa privada i, allà on sigui possible en l'àmbit local.

Calen modificacions legislatives per passar de l'actual model de competència a un model europeu de complementarietat.

Per tant, en primer lloc, volem cridar l'atenció sobre la necessitat de clarificar les missions de servei públic, les condicions d'accés a l'espectre i als recursos econòmics (principalment a la publicitat) pel sosteniment i la viabilitat del model exitós de ràdio a Catalunya. En un moment, com hem vist, que ja no es pot al·ludir a la normalització de la llengua per sostenir amb doble finançament el sector públic radiofònic; tant en l'àmbit local com nacional.

Les ràdios d'abast català

Ja s'ha dit que l'audiència d'emissores generalistes en català tria prioritàriament ofertes del sector privat i que l'oferta i la demanda de ràdio musical en català adreçada al públic jove i jove-adult és majoritàriament també en català. En aquest context creiem que ha arribat l'hora de plantejar nous horitzons a les missions de servei públic de la ràdio pública a Catalunya.

Cal la modificació de tota la normativa audiovisual catalana (Llei de Comunicació Audiovisual de Catalunya, de la Llei de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals i del Consell de l'Audiovisual de Catalunya) per a la fixació d'uns principis de prestació de servei públic en ràdio que faci compatible la coexistència del sector públic i el sector privat, en finançament, presència en l'espectre, prestació de serveis a la xarxa, continguts i contractacions; amb una aposta clara per la reducció fins a l'eliminació de tota la publicitat de les emissores públiques que operen a Catalunya .

Per a això el Govern hauria de destinar-hi recursos suficients i definir en el Contracte programa continguts de servei públic clarament distingibles i, específicament en l'àmbit local, la limitació dels acords de cooperació a través de consorcis únicament entre municipis que tinguin relació de veïnatge geogràfic, condició essencial per mantenir el principi de comunicació local de proximitat.

Igual com passa en moltes de les emissores pertanyents a corporacions públiques del nostre entorn europeu, els operadors públics haurien d'impulsar ofertes radiofòniques de servei públic: programacions específicament adreçades a audiència infantil i juvenil; potenciar els dramàtics o ràdio-teatre que com ja ha passat en televisió són un suport fonamental a la indústria

cultural; els programes divulgatius, igual com els documentals en televisió, per citar només algunes possibilitats.

D'aquesta manera els continguts oferts pels canals radiofònics públics podrien atendre aspectes que d'una banda, conduirien al compliment de la missió de servei públic, i alhora podrien influir en l'augment d'audiència del conjunt del sector aportant nous oients, i créixer (com ja fa la televisió) sectors culturals i de creació.

La ràdio local

Com hem vist un dels efectes de la crisi ha estat la caiguda de recursos que tant el sector privat com el sector públic municipal ha dedicat a la ràdio de proximitat. Igualment, no hi ha una descripció de quin és el contingut de les emissores municipals i es vulnera reiteradament la norma que n'impedeix la cessió d'exploració (com acrediten totes les sentències guanyades fins ara per ACR). En aquest context, proposem:

- Un estudi sistematitzat de tota l'oferta pública local de Catalunya, que abasteixi tots els termes d'allò que disposa la normativa per als operadors públics locals:
  - o Obligatorietat del Contracte programa i dels òrgans de gestió independents de les corporacions locals
  - o Missió clarament definida de servei públic de contingut local
  - o Condicions tècniques d'emissió
  - o Condicions de finançament
  - o Acreditació de la gestió directa
- Un nou marc regulador que fixi:
  - o Missions de servei públic de contingut local, que inclogui participació del tercer sector
  - o Finançament públic suficient (en línia amb allò que ja es proposa per a la ràdio pública d'abast nacional)

Model de finançament

Pel que fa al finançament de la ràdio pública, caldria fixar el marc que evités, d'una banda la competència deslleial entre el sector públic finançat per quatre vies com hem vist abans i el sector privat. I de l'altra, l'horitzó progressiu i quantificat de reducció fins a la desaparició del finançament per publicitat del servei públic. Un horitzó que tingui en compte la necessària millora en l'eficiència de la gestió de la despesa del sector públic. I que tingui en compte la suficient dotació pressupostària pública per al sosteniment de les funcions de servei públic de les ràdios de titularitat de les administracions.

La regulació que surti d'aquest debat hauria de tenir en compte les opcions europees existents com la fixació de taxes finalistes per al servei públic audiovisual.

És un argument esbiaixat i interessat dir, com fa el Contracte Programa de la CCMA per justificar el doble finançament amb publicitat que aquesta és un "mecanisme de normalització social, lingüístic i econòmic, no únicament una via d'obtenció de recursos" , com si aquesta funció correspongués només als canals públics.

I caldria separar molt clarament els costos, per anar cap a un model que atengui les recomanacions de la Comissió Europea, assenyalant clarament en els contractes programa de les ràdios públiques quines són les despeses associades a veritable servei públic i quines despeses financen continguts i serveis en competència amb el sector privat. Per arribar a un model públic exclusivament finançat en tots els seus serveis pel pressupost públic.

Així doncs la propera normativa audiovisual hauria de fixar per a les emissores públiques una reducció progressiva del 33 % anual de finançament al mercat publicitari sobre l'any anterior fins a la seva desaparició. Demanem en definitiva que es creïn les condicions perquè el servei públic no hagi d'abocar-se a la publicitat per fer viables els seus projectes, i per facilitar al sector privat la seva contribució a aquest dret de la ciutadania a la tria en matèria d'informació i entreteniment de qualitat.

Per tal de donar compliment a les previsions legals sobre finançament a les emissores de ràdio, i per tal de donar coherència a les previsions econòmiques dels Contractes Programa, caldria preveure o bé un estalvi corresponent a la reducció de publicitat anual, o bé caldria augmentar en aquest import la quantitat prevista de finançament públic. O la combinació d'ambdós.

Com hem dit, amb les degudes adaptacions, aquest model hauria de ser d'aplicació també per a la ràdio pública local.

Campanyes institucionals

El proper marc regulador hauria de recollir que la ràdio privada ha de tenir un tracte proporcional al seu pes en penetració social en l'assignació pressupostària de les campanyes institucionals. Per tant, han de coincidir la inversió real amb el nivell d'audiència. Així mateix s'hauria de recollir el pes específic que té cada operador en cada territori i els òrgans consultius que es poguessin crear, haurien de tenir com a mínim un representant de les organitzacions empresarials de cada mitjà.

Una segona via per reconèixer el pes de la ràdio com a sector i la seva audiència són els convenis sectorials entre departaments i l'associació, per a la promoció d'objectius estratègics dels diferents àmbits d'actuació del Govern.

D'altra banda, i pel que fa a la inserció de la publicitat institucional als mitjans públics, aquesta hauria d'emetre's sense càrrec, i definir aquest fet en l'àmbit de les missions de servei públic que continguin els diferents Contractes programa.

La publicitat institucional, en aquest àmbit, podria contribuir a reduir aquest *gap* bé per la inversió directa en forma de campanyes, bé a través dels convenis sectorials específics per departaments, com ja s'ha començat a fer amb el Departament de Cultura per a la promoció de novetats discogràfiques i esdeveniments musicals.

Espectre radioelèctric

Proposem la limitació fins a un 50% del percentatge de l'espectre corresponent al sector públic, amb l'amortització progressiva de canals públics tant d'àmbit nacional com d'àmbit local.

Igualment cal donar cabuda en les freqüències de caràcter públic a les aspiracions de l'anomenat "tercer sector", que inclou també l'àmbit universitari i escolar.

Així mateix, cal que les administracions competents completin el procediment engegat fa més de 10 anys per adequar les previsions del Pla Tècnic Nacional de Radiodifusió Sonora en FM a la realitat dels centres emissors comuns o emplaçaments propers, per raons d'eficiència, de menor impacte ambiental i de precedent respecte dels centres ja autoritzats i de la situació del sector públic equivalent.

Pel que fa específicament a les ràdios il·legals, la nova normativa audiovisual hauria de contenir mesures executives més eficaces contra aquestes ràdios, dins l'àmbit competencial assignat a les administracions catalanes (Generalitat, Consell de l'Audiovisual), o en conveni amb la resta d'administracions (Estat, ajuntaments).

Proposem mesures encaminades a dissuadir els operadors il·legals que a Catalunya hi ha un negoci d'emissions sense llicència. D'una banda amb mesures tècniques, com ja s'havia fet de manera experimental. L'administració hauria d'ocupar la freqüència amb un senyal de portadora en el decurs de la instrucció dels expedients, com subratlla la Memòria exposada al públic.

D'una altra banda, les administracions competents haurien de poder actuar sobre els anunciant, en l'exercici de les seves funcions, prèvia advertència que

estan emetent publicitat per una freqüència il·legal. Igualment cal actuar sobre aquells que presten locals o instal·lacions per a dur a terme aquesta activitat il·legal.

També cal regular l'accés exclusiu per a les entitats que disposin de títol habilitant als canals d'àudio de la TDT.

El present i el futur digital

Com hem vist, en un context de gran complexitat, de tecnologies en competència i d'operadors públics amb una capacitat inversora molt més alta que els seus equivalents privats, s'haurien de fomentar mesures que afavorissin l'obtenció de dades que permetin la clarificació del futur digital i s'haurien d'incorporar al nou entorn regulador els criteris que els països del nostre entorn europeu i la Comissió Europea estableixen per a l'oferta de continguts digitals per part dels operadors públics.

Així mateix, caldria evitar una legislació excessivament feixuga o intervencionista, donada l'extraordinària velocitat amb què avança aquest àmbit.

Igualment s'hauria d'evitar la competència deslleial basada en la capacitat inversora i productiva dels organismes públics doblement finançats incidint a la xarxa, particularment pel lideratge de l'oferta conjunta de la CCMA –tant cap al mercat primari com cap al mercat secundari- a Internet.

Així mateix, cal prendre mesures legislatives per garantir que les noves tecnologies d'intermediació amb l'oient, en mans d'operadors industrials o tecnològics, incorporin els serveis de ràdio sense cost no condicions (taulers dels automòbils, dispositius de reconeixement de veu, assistents de veu, etc.).

Per tant, l'ACR proposa la creació d'un Grup d'estudi de "la ràdio digital i de continguts digitals", pluridisciplinari i transversal, que integri tots els elements de la cadena de valor, com a plataforma per a la generació de coneixement que ajudi, d'una banda, al posicionament industrial del sector i, d'altra banda, com a element imprescindible per al regulador a l'hora d'establir les normes sobre aquest àmbit, no cenyint-lo només a l'estudi de la implantació del DAB.

Simplificació burocràtica. Condicions del servei públic.

Cal una revisió del règim burocràtic, feixuc i redundat, en les relacions entre els operadors i el Consell de l'Audiovisual de Catalunya.

D'altra banda, pel que fa al sector públic, cal que els Contractes programa, tant en l'àmbit dels operadors nacionals com locals –aspecte especialment

descurat-, reculli una definició clara de servei públic en funcions i continguts, i un finançament de caràcter exclusivament públic i suficient.

Cal incloure-hi també limitacions a l'oferta de serveis del sector públic en el nou entorn multimèdia i paràmetres de mesura del compliment d'aquestes missions de servei públic que tinguin en compte aspectes qualitatius i no solament quantitativus.

Conclusió

En resum, l'ACR proposa

1. **MARC REGULADOR DIFERENCIAT:** Cal legislar separatament ràdio de televisió.
2. **FINANÇAMENT EMISSORES PÚBLIQUES:** la ràdio pública fa competència a la privada en preu i condicions. Cal o bé finançar suficientment amb pressupost públic el servei de ràdio o bé disminuir fins a suprimir el finançament publicitari
3. **TERCER SECTOR:** Hi ha un excés de freqüències de sector públic (municipals) amb continguts purament musicals. El tercer sector ha de tenir cabuda dins de les programacions de les ràdios municipals.
4. **CONTINGUTS DE SERVEI PÚBLIC:** Les emissores de ràdio pública han de propiciar continguts específics per a les audiències infantil i juvenil. La ràdio local ha de fer exclusivament continguts adreçats a les seves comunitats.
5. **RADIOS IL·LEGAL:** S'ha de propiciar la cooperació entre administracions segons les seves competències per acabar amb aquesta xacra. Ajuntaments (llicència d'activitats, mediambiental i urbanística), CAC (continguts), Generalitat i Ministeri (llicències i domini públic radioelèctric per aconseguir una protecció activa de l'espectre i contra els anunciants d'aquestes emissores). Tipificar com a delictes l'emissió il·legal.
6. **TDT:** Obligació de llicència o títol habilitat equivalent per poder emetre ràdio pels seus canals d'àudio.
7. **GESTIÓ DIRECTA DEL SERVEI PÚBLIC:** La ràdio pública ha de ser gestionada directament per l'administració. Es poden contractar només continguts específics.
8. **ENTORN DIGITAL:** Cal facilitar l'accés de la ràdio a les noves plataformes (pantalles dels cotxes, assistents de veu, ...) El servei públic no ha de competir en aquest àmbit amb competència deslleial.
9. **ELIMINACIÓ DE DETERMINADES RESTRICCIONS PUBLICITÀRIES.** La ràdio no hauria de ser tractada com la televisió en el cas de begudes alcohòliques de menys de 20 graus.
10. **CAMPANYES INSTITUCIONALS:** La ràdio privada ha de tenir un tracte proporcional en inversió en campanyes institucionals públiques a la seva penetració social.

En definitiva, l'ACR aspira a un marc que permeti en els propers anys la consolidació del sector privat, la complementarietat amb un sector públic radiofònic eficient i prou dotat pressupostàriament perquè no hagi de competir per la publicitat.

La viabilitat de les empreses privades de ràdio és garantia de pluralitat i de possibilitat d'elecció per a l'oient. De la regulació d'avui en depèn l'equilibri del sector de demà i és per això que demanem transparència, control, lleialtat i respecte a la iniciativa privada en matèria de radiodifusió.

Barcelona, 10 de novembre de 2021

Miquel Miralles
President
Associació Catalana de Ràdio

Molt honorable Senyor Bernadí Gil, Senyora Consellera Laura Vilagrà, Senyor Ignasi Genovés.

Primer de tot una vegada mes, volem donar les gràcies per l'esforç i voluntat de donar-li forma a les emissores del tercer sector que amb data d'avui encara no disposem d'un títol habilitant i que amb molt esforç per tal de sobreviure continuem oferint un servei de proximitat als nostres barris i ciutats durant tots aquests anys passats.

Pel que he pogut llegir en aquesta memòria (avantprojecte) preliminar de la modificació de la Llei 22/2005 de 29 de desembre de la comunicació audiovisual a Catalunya, entenc que l'objectiu es per una banda, reconèixer els prestadors del tercer sector diferenciant-lo dels operadors il·legals sense títol habilitant i per altre banda tenir més capacitat per poder sancionar i clausurar aquests últims que son sector privat sense llicència.

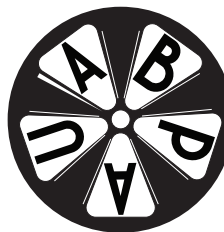
Celebrem que la nostre administració finalment després de quaranta anys pugui reservar una part de l'espectre radioelèctric per a operadors del tercer sector. Tan sols ens preocupa als "històrics" com es el nostre cas que ja portem des de els anys vuitanta quan teníem de director el senyor Gallard i Teixidor i que a l'any 1991 va impulsar aquest projecte pilot com emissores culturals, quin serà el proses que hem de duu a terme com emissores sense ànim de lucre i quins aspectes tècnics (pla tècnic, homologació de les nostres instal·lacions, etc) es planteja.

Molt atentament
Joan Nadales

Associació de Mitjans i Serveis Culturals en Ràdio i Televisió local de Catalunya.
Gran Via Ràdio – Ràdio Sant Martí
Membre de la Xarxa de Ràdios Comunitàries de Barcelona – Ajuntament de Barcelona

first team
escuela de interpretación cinematográfica
fundación internacional first team

Asociación
Buenas
Prácticas
AUdiovisual

La Família de cine,¹ composta per més de 120 membres professionals del cinema i el teatre de més de 10 països i la pròpia Fundació Internacional, first team (2004), i a Escola Assumpta Serna² (més de 5000 estudiants des de fa 20 anys) i l'Associació de bones pràctiques (50 entitats i 520 membres), volem tenir a bé, presentar la següent:

Incorporar a la llei audiovisual l'obligació de complir amb CÒDIS D'ÈTICA a tot el procés de producció i exhibició de l'audiovisual a Catalunya

CONSIDERACIONS:

Garantir la transparència de l'actuació dels gestors públics passa per mecanismes que millorin el control d'allò que està fet però sobretot, prevenir, fer millor allò que volem fer. Prevenir sempre és millor que curar.

Quan es coneix de manera profunda el esperit humà i es fan cas als estudis sociològics dirigits a identificar les accions que es poden fer per evitar, de manera anticipada, un risc, un esdeveniment desfavorable o perillós per la nostra societat o col·lectiu, ens trobem sempre primer amb una decisió personal, en un acte voluntari de formació i de responsabilitat per conduir-se de forma ètica.

Les Associacions de persones que posen la persona abans que la Institució, que pregunten abans d'actuar, funcionen. Els membres aprenen a confiar. Es quan sabem que hi ha hagut un estudi seriós de cap a on es vol anar i el problema que es vol evitar.

L'indicatiu més positiu d'un país de seny, és quan grups de professionals han sabut identificar des de la experiència i l'estudi, la autoregulació del seu propi col·lectiu. Els indicatius que ens fan ser més savis són sense dubte els valors, els principis i les bones pràctiques. ¿Com ens agradaria ser més bons professionals i com podem arribar a ser més bones persones?

Es el càstig un bon mitjà? ¿Són només les lleis, les presons, les multes, el control, les inspeccions i les sancions resultats positius de canvis d'actituds o es prefereix pagar les multes, obviar el control i les inspeccions? Són les mides reductives les soles activitats preventives útils?

¿Com podem inspirar millor a les persones a ser més bones persones, apart d'intentar sempre ser-ho? ¿No són els premis amb criteris de professionalitat tan o més inspiradors que els títols? ¿Es la nostra formació suficientment personalitzada i responsable per no oferir títols al qui no s'ho mereix?

---

¹ www.familiadecine.com

² www.escolaassumptaserna.com

Asociación
Buenas
Prácticas
AUDIOVISUAL

¿No és el estat el que tindria que contemplar sempre, a cada llei, la formació i la difusió dels Codis de bones pràctiques proposats per els col·lectius en tots els contractes i intervencions? ¿Costa tant difondre la ètica com exemple d'allò que volem arribar a ser? ¿no serà perquè no ens valorem ètics a nosaltres mateixos?

L'existència de codis de bones pràctiques és una pràctica comuna en diversos sectors, com per exemple la banca³, amb diferents entitats que es van dotar de codis, i queden recollides bones pràctiques a l'annex del Reial decret 6/12.⁴

Des del sector públic, l'Ajuntament de Madrid⁵, des de l'Àrea de Govern d'Economia, Innovació i Ocupació, convida establiments i empreses de cada sector a adherir-se als Codis de Bones Pràctiques. Moltes empreses els tenen, però al audiovisual, no és requisit seguir-ne cap.

CODIS DE BONES PRÁCTICAS

Els estudis en relació a l'existència de codis de bones pràctiques i de la vinculació a la responsabilitat social corporativa són cada vegada més grans. A "Estudio sobre la percepción de la ética y la RSE en las PYMES" publicat per Obra Social la Caixa 2016⁶ es recollia "si bé és important esmentar també que un percentatge elevat de totes les empreses participants disposen de un codi de conducta, codi ètic o similar. Això es fa especialment rellevant en el cas de les empreses petites (de 10 a 25 empleats), on no sol ser freqüent disposar de aquest tipus d'eines, no per manca de voluntat, sinó per ignorància"

Finalment el cinema comença a ser usat com a eina pedagògica per explorar conceptes de sensibilitat ètica⁷. Aquest enfocament és totalment innovador amb bons resultats preliminars, fent-se cada cop més urgent l'adopció de codis ètics i de bones pràctiques al sector que els diferents col·lectius del audiovisual s'han organitzat per redactar-los, tenint una lluita activa a Madrid per aconseguir "El Estatuto del artista" que hauria de contemplar pràctiques ètiques a tot el procés de pre-producció, producció, i promoció de la obra audiovisual.

3

https://www.caixabank.es/deployedfiles/particulares/Estaticos/pdf/general/FD_BuenasPracticas_BOE_260315.pdf

⁴ <https://www.boe.es/buscar/act.php?id=BOE-A-2012-3394>

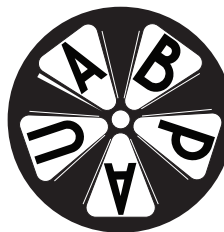
⁵ <https://www.madrid.es/portales/munimadrid/es/BuenasPracticas/Codigos-de-Buenas-Practicas/?vgnnextfmt=default&vgnnextoid=a639b8d846b2a010VgnVCM10000026205a0aRCRD&vgnnextchannel=5c283f150a03f010VgnVCM1000000b205a0aRCRD&idCapitulo=5294322>

⁶ <https://www.pactomundial.org/wp-content/uploads/2016/10/Estudio-sobre-la-Percepci%C3%B3n-de-la-%C3%89tica-y-la-RSE-en-PYMES-2016.pdf>

⁷ <https://riunet.upv.es/bitstream/handle/10251/175192/CalaborMerelloZorio%20-%20Cine%20y%20etica%20en%20contabilidad%20una%20experiencia%20sobre%20la%20mejora%20en%20sensibilida....pdf?sequence=1>

first team
escuela de interpretación cinematográfica
fundación internacional first team

Asociación
Buenas
Prácticas
AUdiovisual

Sent el col·lectiu d'actors el més feble a la cadena de valor, però el més nombrós i el menys consultat a les taules decisòries de les polítiques regulatòries del sector, ha sigut necessari organitzar-se i ha sigut el segon col·lectiu a fer-ho⁸. Des de l'any 2006, s'ha portat a debat i l'han signat 560 signatures de professionals arreu del món. La Fundació first team conjuntament amb el equip de juristes de la Universitat Carlos III, s'han posat d'acord 50 entitats del sector a Espanya per els procediments establerts al Codi per la seva aplicació i difusió a través de la Associació de Codis de bones pràctiques (ABPAU)

El CBPAA és un referent també per la redacció d'altres Codis arreu del món (Argentina, Ecuador, Paraguai, Brusel·les...) Actualment, el codi està servint com a consulta a dintre de la comissió de la Acadèmia catalana per abusos sexuals i ha servit de referència a altres col·lectius⁹.

Creiem que correspon a l'Estat català, la co-responsabilitat de posar incentius positius a les empreses que compleixin amb els Codis de bones pràctiques a tot el procés del audiovisual, no només la vigilància dels continguts ètics o socials.

Com a redactora del Codi d'actors, membre d'honor de l' Acadèmia catalana, i membre actiu de la comissió a l' Acadèmia que estudia els abusos al audiovisual) ABPAU la Fundació first team i Família de cine, i a títol personal y amb representació de les tres entitats que encapçalem la proposta, proposem:

1) que per obtenir subvencions, donades per el estat català s'exigeixi la voluntat de complir amb el Codi de bones pràctiques del audiovisual (el CBPAA (Codi del col·lectiu d'actors refundició del CBPAA i d'altres codis existents d'altres col·lectius)¹⁰

si existeixen a Catalunya.

2) que s'estableixi un grup de treball amb les entitats públiques que ajuden al finançament del cinema català, i privat del audiovisual a Catalunya (Acadèmia, entitats representatives) per establir sistemes i procediments d'implementació d'un Codi de Bones pràctiques del Audiovisual Català (CBPAC). El grup de treball constituiria un Observatori de Bones pràctiques a l'audiovisual finançat per el Govern català per adoptar mesures pràctiques a la implementació del CBPAC. El Observatori el compondría representants d'entitats públiques i privades i per experts del sector audiovisual. Mesures que podrien concedir punts a les productores que declarin del

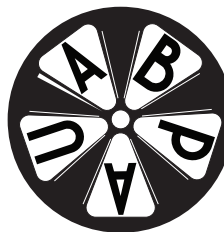
⁸ El primer, el de l'Associació de directors d'escena, 2005

⁹ ACTORS: <https://www.familiadecine.com/codigo-de-buenas-practicas/> (2006)

¹⁰ Guionistas y actores CBPAGA (2015) (inspirat en el CBPAA); Código deontológico APPA (productors (2007), Código deontológico ADE (Asociación de Directores de escena, 2005)

first team
escuela de interpretación cinematográfica
fundación internacional first team

Asociación
Buenas
Prácticas
AUDIOvisual

coneixement i de l'ús del Codi en tot el procés de pre-producció fins a distribució d'una pel·lícula catalana.

El Codi de bones pràctiques al audiovisual català, recolliria mides de protecció de menors, la necessitat d'una especialitat en Interpretació cinematogràfica a les Escoles Superiors d'art dramàtic que s'està debatin al Ministeri espanyol, exigiria la obligatorietat d'un Codi ètic extens i detallat a les Escoles Superiors d'Art dramàtic per assegurar un procés ètic de les relacions entre tots els agents de formació, producció i distribució d'una obra audiovisual.

El CBPAA és una guia per fer visible la diversitat funcional i psíquica de membres de la nostra societat, per acabar amb abusos de poder, per assegurar mides de protecció al treball del menor al audiovisual, per protegir la diversitat de gèneres i de tots els tipus de diversitats i per establir principis ètics a les relacions de tots el col·lectius del audiovisual. El Codi intenta enumerar (sempre amb revisions) els valors i principis bàsics, transversals i fonamentals per millorar els nostres productes audiovisuals.

Crec que difondre la necessitat del Codi d'ètica del Audiovisual català i d'un Observatori en aquesta llei reflexaria la intel·ligència, maduresa i bona marxa de les entitats polítiques i donaria orgull diferenciador als nostres representants catalans.

Crec que es necessari que entre tots, ens esforcem a definir amb criteris la qualitat de les nostres relacions i productes, donant veu al qui escolta, al qui s'organitza, al qui vol fer-ho millor.

Assumpta Serna

https://pro.imdb.com/name/nm0785264?ref=hm_prof_name

Dona la impressió que no s'ha optat per una Llei globalitzadora de tot l'audiovisual, sinó que només es volen abordar algunes qüestions concretes. Segurament entenem que el motiu és que s'està a l'espera de conèixer com s'aplicarà la Directiva europea de Serveis de Comunicació Audiovisual a la futura Llei estatal, i a partir d'ella es veurà quines serien les matèries on sí que entraria la futura llei catalana.

- Es comparteix un dels objectius assenyalats al text de la consulta: el foment a la producció, distribució, exhibició i emissió de continguts en català.

- Es destaca que el text de justificació de la consulta posa molt d'èmfasi amb l'activitat sancionadora. Es considera oportú i que cal tenir-ho present, ja que sinó lleis com la del Cinema del 2010 acaben resultant "paper mullat". Però es considera que tan important com l'activitat de control de l'administració és l'impuls de codis d'autoregulació o de bones pràctiques professionals (sostenibilitat, igualtat de gènere....). En

En aquest sentit, es valora positivament iniciatives com la del «codi de bones pràctiques de l'actor en l'audiovisual», tot i que no es va entrar a analitzar el seu redactat en concret.

- Es considera important que a l'escola i en altres espais formatius de la societat existeixin programes d'educació en l'audiovisual, que ajudin a crear nous públics. Es troba a faltar en els objectius de la llei expressats a la consulta alguna referència concreta a la cultura i formació audiovisual, que altres països porten molts anys treballant amb èxit.

- En relació a la CCMA es considera que aquesta no està complint amb els seus compromisos amb la resta del sector audiovisual. Cal més implicació d'aquesta, començant per les obligacions en inversió en noves produccions (ficció, documentals, animació).

-Per últim també s'assenyala la necessitat de mesures actives pel que fa als temes mediambientals. De treballar per la sostenibilitat del conjunt de les activitats de la indústria audiovisual, més enllà del tractament informatiu i divulgatiu sobre l'emergència climàtica que facin els mitjans de la CCMA.

Proposta per a la resposta de la FOLC a la consulta pública sobre la futura llei de l'audiovisual de Catalunya

Des de la Federació d'organitzacions per la llengua catalana, FOLC, fem la nostra aportació a la consulta pública prèvia a l'elaboració de l'avantprojecte de modificació de la Llei 22/2005, de 29 de desembre, de la comunicació audiovisual de Catalunya. Aportació que centrem en el segon punt dels objectius assenyalats a la llei: «propostes en relació a la millora de l'eficàcia dels mitjans disponibles per a impulsar el consum de continguts audiovisuals en llengua catalana o aranesa, tant en la televisió convencional com en les plataformes de televisió a demanda, els serveis d'intercanvis de vídeos a través de plataforma i els serveis de mitjans socials».

Promoció i foment de l'obra audiovisual en català

L'actual llei de l'audiovisual assenyalava al seu article 111 que el Govern ha d'adoptar les mesures necessàries per a la potenciació de la producció audiovisual catalana. Entenem que tot i que aquesta potenciació fa referència al conjunt de l'activitat de la nostra indústria audiovisual, aquesta hauria de prioritzar les obres en versió original catalana, siguin del gènere o format que siguin, tenint en compte totes les finestres o plataformes de difusió, emissió o exhibició dels continguts audiovisuals (plataformes de compartició de vídeos o de vídeos a demanda, televisions, xarxes socials...).

La llei del 2005 contenia un capítol sencer (el VIII) dedicat al foment i protecció del sector audiovisual, que va quedar derogat per l'aprovació de la Llei 20/2010 del Cinema. Aquesta llei estableix una sèrie de fons de foment -a la producció, a la distribució, a l'exhibició i a la difusió i promoció- així com la implementació d'un acord marc per al foment de la indústria cinematogràfica i audiovisual de Catalunya (article 6) i també la creació d'una xarxa concertada de pantalles cinematogràfiques de Catalunya (article 24) que no han estat desplegats ni en decrets ni en reglaments posteriors. Entenem que davant la dècada llarga que porta la llei del Cinema sense desplegar-se, seria oportú reincorporar les mesures de foment a la futura llei de l'audiovisual i que tots aquests fons i el mateix acord marc pendent entre el sector públic -concretament l'ICEC, l'ICF i la CCMA- i el conjunt de sectors privats de la indústria audiovisual catalana, situés la producció, distribució, exhibició, emissió, difusió, foment i promoció de les obres en versió original catalana com un objectiu prioritari. **El finançament directe o indirecte de la Generalitat a la producció audiovisual hauria d'estar destinat, de forma prioritària, a obres en versió original catalana o, si més no, que comptin des de l'inici de la seva explotació amb versió en català**, a més de la versió original corresponent a una altra llengua, sigui l'anglès, el castellà, el francès o qualsevol altre idioma.

Així mateix, entenem que l'aplicació de les quotes de **doblatge i subtitulació** establertes a l'article 18 de la llei del cinema, que van ser rebaixades sí però també avalades pel Tribunal Constitucional, afavoririen no només la normalització de l'oferta en català a les sales de cinema, sinó a tota la resta de finestres de difusió. Unes finestres majoritàriament vinculades als serveis de comunicació audiovisual. Les noves pel·lícules, produïdes en altres llengües, ja estarien doblades al català per a la seva primera pantalla d'explotació, que continua sent la sala de cinema en la majoria de casos. En aquest sentit, davant de la manca de desplegament normatiu d'aquest article, proposem que sigui

actualitzat (les còpies fotoquímiques han deixat d'existir en les noves produccions) adaptat a la Sentència 89/2017 del TC i incorporat al text d'aquesta futura llei.

Caldria anar més enllà del que preveu ara l'article 126 sobre la **promoció de l'espai audiovisual català**, limitat a la signatura de convenis entre els governs del nostre àmbit lingüístic. S'hauria de contemplar tant el desenvolupament -en volum i en noves línies d'actuació- de les actuals col·laboracions entre les tres corporacions públiques audiovisuals, com altres estratègies que, des de Catalunya, facin créixer i desenvolupar aquest espai audiovisual en català arreu dels Països Catalans.

Pel que fa a les missions de servei públic audiovisual de la Generalitat de Catalunya, assenyalades a l'article 26 de llei de l'audiovisual, considerem que l'objectiu de «la promoció, el coneixement i la difusió de la llengua i cultura catalanes», caldria que la seva actualització incorporés **l'oferta de continguts en català a nens i joves com una prioritat de la CCMA**, tant pel que fa a les seves emissions televisives, els seus portals i serveis web i la seva presència a les xarxes socials.

Així mateix, un altre de les missions de la CCMA (article 26.3) com és «la contribució al desenvolupament de les indústries audiovisuals catalanes, especialment les audiovisuals», vinculada entre d'altres qüestions a les seves obligacions de finançament anticipat a la producció audiovisual europea (article 121), hauria d'actualitzar-se en la nova llei fent de la producció de llargmetratges, sèries, documentals i continguts d'animació en versió original catalana una prioritat de la seva actuació. **La CCMA ha de destinar el conjunt de les seves inversions a produccions en català.**

En aquesta mateixa línia seria oportú incorporar a la llei un paquet de **mesures de foment per a la creació i difusió de continguts en català a les xarxes socials**, pensades especialment per a joves creadors (*youtubers, instagramers, streamers...*).

Les modernes mirades del món audiovisual inclouen els videojocs -entre ells els eSports- dins el seu marc conceptual. De fet, molts organismes de suport a les indústries audiovisuals, com el mateix ICEC a Catalunya o el CNC francès, tenen línies i programes específics de suport als videojocs. Entenem que aquesta qüestió hauria de ser incorporada a la futura llei, ja que cap legislació catalana dels àmbits de la comunicació i la cultura, com per exemple la llei del cinema, no els té en compte. Els videojocs formaran part del catàleg de continguts de les plataformes en línia regulades a la Directiva europea de Serveis de Comunicació Audiovisual i que ja disposen de canals temàtics. També seria oportú incorporar aquest sector a llei, i concretament el **foment de la producció de videojocs en català**, comptin o no amb d'altres versions lingüístiques.

Respecte als **mitjans privats** de comunicació regulats per l'actual llei de l'audiovisual (articles 48 i 53) caldria sumar a la seva obligació de «fomentar la llengua i cultura catalanes» la condició que **la llengua normalment emprada per aquests mitjans sigui el català.**

Presència del català als serveis de comunicació audiovisual que no depenen d'autorització o llicència de la Generalitat de Catalunya

Amb independència de quines quotes, percentatges o garanties sobre la producció i oferta de continguts en català als serveis de comunicació audiovisuals (plataformes en línia, televisions de cobertura estatal...) acabin fixant-se a la futura llei estatal de l'audiovisual, la llei catalana hauria

d'incorporar mecanismes de seguiment i control del seu acompliment i desplegar al màxim tot allò previst a la Llei 22/2010 de consum de Catalunya pel que fa a la defensa dels drets lingüístics de les persones consumidores.

Entenem que la llei catalana hauria d'**establir uns mecanismes de seguiment i control de l'acompliment de les garanties lingüístiques que quedin establertes a la legislació estatal**, encara que cap organisme de la Generalitat acabi tenint competències sancionadores. Unes funcions que podria exercir el CAC, amb la reforma corresponent de la Llei 2/2000 del Consell de l'Audiovisual de Catalunya, que es podria substanciar amb un article específic d'aquesta futura legislació.

Pel que fa a la defensa dels drets lingüístics de la ciutadania, en tant que consumidora dels serveis de comunicació audiovisual, entenem que caldria desplegar allò que preveu l'article 128.1 de la llei de consum, quan assenyala el dret a rebre en català «les informacions necessàries per a l'ús i maneig adequat de bens i serveis». Respecte això, entenem que aquest article permetria **regular que les interfícies de comunicació d'aquests serveis, com els menús, els portals web i les aplicacions per a televisions connectades, mòbils i tauletes haurien de comptar amb una versió idiomàtica en català**. Un desplegament normatiu que podria ser incorporat a la nova llei.

Educació audiovisual i nous públics per a les produccions en català

Tant a l'actual llei de l'audiovisual (articles 111.e i 124) com a la Llei 12/2009 d'Educació de Catalunya (articles 21.2.h, 58.2.b i 50.2.b) i a la Llei del Cinema (article 45) assenyalen que **l'educació en l'audiovisual** ha de formar part del sistema educatiu del país. Aquesta darrera llei detalla que aquesta difusió de la cultura audiovisual ha de ser implementada a partir de l'acord entre l'ICEC, el Departament d'Educació i el sector audiovisual del país, i que aquesta educació ha de tenir, entre d'altres objectius «la creació de nous públics» i «la promoció del coneixement de les obres en versió original catalana». Un acord que, passats onze anys de l'aprovació d'aquesta llei encara no existeix.

Tot i que tres lleis aprovades pel Parlament de Catalunya assenyalen que el sistema educatiu del país hauria d'incorporar a la programació dels seus continguts formatius l'educació en l'audiovisual (fins i tot la llei d'Educació la situa dins de les «competències bàsiques») aquesta no forma part de encara de les matèries formatives de les etapes de l'educació obligatòria.

Entenem que aquesta futura llei de l'audiovisual hauria de servir per establir normativament i de manera definitiva que aquests continguts entrin dins el nostre sistema educatiu, amb l'objectiu de fer conèixer primer i promoure després les obres audiovisuals en català, ja siguin doblades o de versió original en català. Per tant, que **els continguts audiovisuals utilitzats a les escoles i instituts, i les projeccions en sales de cinema vinculades a aquesta matèria o assignatura, hauran de ser obres doblades o subtítolades al català o produccions originals en llengua catalana**, que és la llengua vehicular del nostre sistema educatiu.

Consulta pública prèvia a l'elaboració de l'avantprojecte de modificació de la Llei 22/2005, de 29 de desembre, de la comunicació audiovisual de Catalunya

El Gremi de Cinemes de Catalunya és l'associació més representativa – i la única- de les sales de cinema de Catalunya. Són membres de l'Associació tot tipus de cinemes, grans, mitjans, petits, de titularitat pública o privada, amb o sense ànim de lucre, que ofereixen tot tipus de programació en les seves pantalles.

Encara que les sales de cinema no entren dins de l'àmbit d'aplicació d'aquesta Llei (el seu marc legal està fixat per la Llei 20/2010, de 7 de juliol del cinema de Catalunya), aquest Gremi reafirma i manté el seu interès en poder participar i fer el seguiment de la tramitació d'aquesta Llei, donat que afecta a tots els continguts audiovisuals, incloses les pel·lícules cinematogràfiques, que constitueixen el pilar del negoci de les sales de cinema.

Pel que a les preguntes que serveixen d'orientació per respondre a la Consulta pública sobre la modificació de la llei 22/2005 de l'audiovisual de Catalunya, intentarem fer una resposta global tenint en compte els punts que s'han assenyalat en la memòria preliminar de l'Avantprojecte de llei de modificació de la llei 22/2005, de 29 de desembre de la comunicació audiovisual de Catalunya aprovada pel Govern de la Generalitat de Catalunya.

A continuació s'enumeren i desenvolupen els punts que aquest Gremi creu que s'haurien de tenir en compte en una llei de comunicació audiovisual en el context actual.

1. Multiplicitat de normatives per al mateix objecte

El fet que es desenvolupin normatives diferents- llei del cinema, llei de comunicació audiovisual per als mateixos continguts- i de diferents competències- autonòmiques, estatals- pot crear una quadruple **escala** d'exigències i obligacions normatives per a usuaris **d'un mateix contingut** segons sigui la seva forma d'explotació comercial i l'àmbit en el que l'explota. Donat que totes les normatives afecten a les pel·lícules cinematogràfiques, tenen les seves conseqüències per a les sales de cinema, com a mínim, si fem una comparativa de regulacions o obligacions.

Si el legislador no contempla aquesta multiplicitat de normes i no estableix un equilibri just, pot acabar perjudicant la competitivitat de la indústria cinematogràfica.

2. Igualtat, transparència, precisió i supervisió en la comunicació de dades de tots els agents que intervenen en l'audiovisual

Hauriem de parlar de la necessitat de **transparència** pel que fa al coneixement de les audiències. La futura normativa hauria d'establir un mecanisme per què tots els serveis de comunicació audiovisual (televvisions, plataformes de continguts, etc.) proporcionessin una informació concreta de les audiències que fos més que una dada estimada o estadística.

Els serveis de comunicació audiovisual no ofereixen un sistema detallat de mesurament de la seva audiència. El mesurament d'audiències televisives és una estimació consensuada i validada per tots els agents però en cap cas és un mesurament objectiu. Les audiències de plataformes i serveis sota demanda no són públiques i l'única informació de la que de vegades es disposa és sempre de part, de les empreses, sense cap possibilitat de control per part de supervisor.

Per tant és indispensable fixar un a mecanisme objectiu de mesurament d'audiències i que pugui ser controlat pel supervisor. Sense unes mètriques comuns no serà possible comparar les diferents realitats que afecten a un mateix contingut. En cas contrari, seguirem sense conèixer, de manera objectiva, què consumeixen els catalans ni com ho fan. Aquesta informació sí la tindran els canals de consum sota demanda. Per tant els regalarem la nostra sobirania audiovisual. I així el control del relat i de l'imaginari col·lectiu. Una gran part de la nostra identitat.

Com que L'estratègia d'aquests mitjans, les plataformes, és global i no local, tendeixen a l'homogeneïtzació, per això serà tant important conèixer les dades precises de consum, no només les estimacions a les que es tenen accés actualment.

3. Ampliació i modernització de la capacitat de supervisió del CAC

Pel que fa al supervisor, ja sigui el CAC o l'òrgan de l'Administració de la Generalitat que tingui la capacitat inspectora i sancionadora, hauria de veure ampliadetes les seves funcions més enllà del que planteja la memòria de l'avantprojecte perquè gran part de les emissions il·legals es fan actualment a través de les pàgines webs i sembla que el text va encaminat a regular les funcions de l'òrgan per les emissions que es fan només a través de mitjans de comunicació audiovisual tradicionals.

4. Sobre l'autorregulació dels serveis sense ànim de lucre

Pel que fa a l'objectiu de l'actualització de la regulació vigent dels serveis de comunicació audiovisual sense ànim de lucre, entenem que s'afavorirà l'autoregulació i pensem que si es dona la possibilitat de l'autoregulació, es pot estar establint una discriminació respecte dels serveis que es fan amb ànim de lucre, que han de seguir les normes.

5. Transposició Directives Europees

En quant als punts que hauria de recollir la nova llei en compliment de l'obligació de transposició i adaptació de les Directives europees 2010/13/UE, modificada per la Directiva (UE) 2018/1808, creiem que no només s'han de reforçar les mesures de protecció contra els continguts audiovisuals que inciten a l'odi i promouen el terrorisme sinó també **protegir la propietat intel·lectual de tots els continguts**, enllaçant amb la proposta de funcions ampliadetes de l'òrgan supervisor.

La propietat intel·lectual protegeix l'explotació d'un contingut. Sense protecció de la mateixa, es devalua el valor econòmic del contingut i per tant, el de tota la indústria audiovisual.

6. Mecanismes per impulsar el consum de continguts en català

Creiem que la manera d'impulsar el consum de continguts en català a la televisió convencional i les plataformes de televisió a demanda, és produir continguts de qualitat amb interès real per a l'audiència. Crear obligacions quantitatives o quotes d'oferta si no hi ha demanda és ineficient i entronca amb la pitjor tradició de l'economia planificada.

La reculada del català a l'audiovisual ens indica que les polítiques públiques realitzades fins ara no han funcionat. Per això el primer pas ha de ser revisar les polítiques i corregir-les. A dia d'avui la indústria cinematogràfica catalana no suma ni pel que fa a una oferta suficient i

GREMI
DE CINEMES
DE CATALUNYA

atraient per al públic ni pel que fa a l'increment de la demanda. No aporta audiències, però detreu recursos.

Les polítiques públiques en l'àmbit audiovisual, especialment el cinematogràfic, que aquest Gremi coneix millor, no tenen un pla de públics, essencial si parlem d'audiències i mecanismes rigorosos de control financer. Els resultats així ho evidencien.

Per tant, no creiem que tingui sentit exigir a un tercer – gairebé sempre un privat- allò que com a societat no som capaços de fer. Parafrasejant el tòpic "que inventin ells", ho convertim en "que produeixin ells".

La reculada del català no només és deguda a l'escassetat de continguts en català produïts per la indústria audiovisual, com reflecteix la seva reculada també a les plataformes d'intercanvi de vídeos o els serveis de xarxes socials.

Aquí, a més, la frontera entre el creador i el difusor es difumina i no és possible establir una obligació d'oferta sobre els continguts que es difonen en aquests canals.

El supervisor no tindrà mecanismes reals per supervisar el compliment d'hipotètiques quotes a les plataformes d'intercanvi de vídeos o a les xarxes socials. Aquests canals són el reflex de la realitat de l'ús social d'una llengua i no la causa com s'afirma des del Govern.

Fet a Barcelona, 15 de novembre de 2021

Aportacions en el tràmit d'audiència pública de l'avantprojecte de Llei de modificació Llei 22/2005 de Comunicació Audiovisual realitzada per PAC – Productors Audiovisuals de Catalunya

La Llei 22/2005, de 29 de desembre, de la comunicació audiovisual de Catalunya (LCAC), publicada en el DOGC de 3 de gener de 2006 no trigarà a complir els setze anys d'existència. En el transcurs d'aquesta etapa, durant l'any 2010 aparegueren dues normes fonamentals: en el marc europeu, la *Directiva 2010/13/UE*, modificada després per la *Directiva (UE) 2018/1808*, sobre serveis de comunicació audiovisual i, en l'àmbit espanyol, la *Ley 7/2010, de 31 de marzo, general de la comunicación audiovisual* (LGCA). Tot i que ja s'han fet ajustos normatius caldrà aprofitar les modificacions per harmonitzar plenament el text de la LCAC amb les directives europees i amb la LGCA, tot evitant dissonàncies i grinyols entre el nostre text i les normatives de rang superior.

Des de PAC volem assenyalar algunes qüestions específiques, particularment aquelles parcel·les de la llei que afecten més directament la indústria de producció audiovisual.

1.- Article 1 g) : Homologar la definició de productor independent amb les definicions establertes a l'article 3.n de la *Ley 55/2007, de 28 de diciembre, del Cine* i per l'article 2.22 la LGCA (amb la paradoxa que el redactat de la LGCA ofereix una versió força escurçada de la definició subministrada per la llei espanyola del cinema). Pel que fa a la llei catalana que ara es vol modificar, la seva definició de productor independent es traslladà sense alteracions a l'article 3.i) de la posterior *Llei 20/2010, del 7 de juliol, del cinema*, de Catalunya. Per tant la definició d'aquesta llei catalana tampoc encaixa amb les altres dues lleis espanyoles.

2.- Article 8 : Protecció dels drets fonamentals : Vetllar pels casos d'incitació a la violència i a l'odi a les plataformes d'intercanvi de vídeos.

3.- Article 29 : Principis d'organització i funcionament de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals : L'article 29.1.d) d) estipula "La garantia de la participació dels grups socials i polítics més representatius en la gestió del servei públic per mitjà de llur integració en un consell de naturalesa consultiva i assessora, d'acord amb el que s'estableixi per llei". Hauria de dir la participació dels grups socials i polítics i de les patronals de la indústria de producció audiovisual.

4.- Article 86 : Establiment d'obligacions tocant a la presència de la llengua i de la cultura catalanes i de l'aranès en la comunicació audiovisual realitzada pels prestadors dels serveis a petició i pels prestadors sotmesos al règim de comunicació prèvia per causa de la prestació de serveis de comunicació audiovisual mitjançant tecnologies altres que l'espectre radioelèctric,

5.- Article 87: Obligacions en matèria de difusió d'obres audiovisuals europees : Estendre als prestadors dels serveis a petició l'obligació de finançament d'obres audiovisuals europees, dedicant-ne, pel cap baix, un 50% a la producció catalana.

6.- Article 120 (derogat) L'article era important per al sector i figurà a la llei fins al dia 16 de gener de 2011. Fou exterminat per la lletra a de la disposició derogatòria de la *Llei 20/2010, del 7 de juliol, del cinema*. L'article estava dedicat a "Les polítiques d'impuls del sector audiovisual". És una obvietat que el sector audiovisual és molt més ampli que la branca cinematogràfica, puix que aquesta n'és una part. Per tant fou un desencert que s'extirpés aquest article per deixar-ho en mans d'una llei que es dedica només al subsector cinema.

El text de l'article derogat era aquest:

«Article 120. Les polítiques d'impuls del sector audiovisual

»1. Correspon al Govern de la Generalitat el foment, la promoció i la protecció del sector audiovisual, tant pel que fa a la indústria i el col·lectiu professional, com pel que fa a la producció i la potenciació d'obres i continguts audiovisuals.

»2. A l'efecte del foment, la promoció i la protecció de l'audiovisual s'han de prioritzar les obres i els continguts que compleixin els requisits següents:

»a) Ésser produïdes originalment en català o en aranès.

»b) Tenir un 51% dels responsables artístics, tècnics i de continguts residents en els territoris compresos en àmbits lingüístics de parla catalana.

»3. Les obres a què fa referència l'apartat 2 han de complir, a més, alguna de les condicions següents:

»a) Ésser realitzades per un productor, o més d'un, establerts a Catalunya o en altres territoris de parla catalana o aranesa.

»b) Tenir una producció supervisada i controlada per un productor, o més d'un, establerts a Catalunya o en altres territoris de parla catalana.

»c) Finançar-ne el cost total de producció mitjançant la contribució majoritària de productors establerts a Catalunya o en altres territoris de parla catalana, en supòsits de coproducció, sempre que aquesta no estigui controlada per un o més productors establerts fora de Catalunya o dels territoris de parla catalana.»

7.- Article 13 (derogat) Es repeteix la situació anterior, perquè l'article estava dedicat a les "Accions de foment" en el sector audiovisual. L'article deia així:

«Article 123. Accions de foment

»1. El Govern de la Generalitat, sens perjudici del compliment de la normativa comunitària sobre ajuts públics, ha de fomentar el desenvolupament de la indústria audiovisual i cinematogràfica de Catalunya. A aquest efecte ha d'adoptar les mesures de foment següents:

»a) L'establiment d'un sistema d'ajuts específics per al desenvolupament de projectes i l'elaboració de guions.

»b) L'accés al crèdit, la concessió d'ajuts, les mesures de suport fiscal i el mecenatge per a la producció i la coproducció d'obres audiovisuals catalanes.

»2. El Govern de la Generalitat pot establir mecanismes financers i de crèdit per a la distribució i la difusió d'obres audiovisuals catalanes i per a les indústries tècniques.

»3. El Govern de la Generalitat ha d'adoptar línies d'ajut per a la formació de professionals audiovisuals que intervenen en la producció d'obres audiovisuals catalanes.

»4. El Govern de la Generalitat pot crear i gestionar un fons de sosteniment de la indústria de l'audiovisual.

»5. En l'adaptació de la normativa comunitària el Govern pot establir quotes de pantalla.»

8- Respecte als dos punts precedents, procediria recuperar els dos articles a la LCAC, per bé que amb un redactat diferent. Els nous textos s'haurien de concentrar en les polítiques d'impuls i als acords de foment a l'audiovisual, tot dedicant un apartat a consignar que, pel que fa a la indústria cinematogràfica, cal adreçar-se a la llei del cinema de 2010.

9.- Hi ha una qüestió a la llei del cinema que convindria traslladar a la LCAC. Al·ludim el mai nascut (malgrat l'imperatiu legal) Acord marc per al foment de la indústria cinematogràfica i audiovisual definit a l'article 6 de la llei de cinema, en el qual hi ha la possibilitat de fer entrar les associacions de productors (per l'article 6.4.e). Segons que la llei disposa a la seva Disposició Addicional Quarta, l'Acord s'havia de formalitzar dins el termini de tres mesos a partir de la seva entrada en vigor. Han passat onze anys des d'aleshores i no s'ha fet res. L'articulat de la LCAC hauria de contribuir a ressuscitar l'Acord marc.

Consideracions i al·legacions de PROA a l'Avant projecte de llei de modificació de la Llei 22/2005, de 29 de desembre, de la comunicació audiovisual de Catalunya.

Aquest document que presentem, es divideix en dos apartats que considerem importants a tenir en compte per l'actualització de la llei de comunicació audiovisual de Catalunya que ha de donar pas a les estratègies específiques del nostre sector.

En el primer punt fem unes consideracions generals per la consecució d'aquesta actualització i en el segon punt, hem marcat en color blau el que PROA considera que també ha de constar en la proposta d'avantprojecte de llei.

I.- INTRODUCCIÓ: CONSIDERACIONS GENERALS

A.- Tot és audiovisual

Al llarg de tot el document analitzat, s'estableix la diferenciació entre obra audiovisual i cinematogràfica i des de PROA defensem l'actualització i harmonització de la terminologia relativa l'audiovisual -ja que considerem que tot és audiovisual-, per la qual cosa proposem una sèrie de definicions que estimem adequades per ser adoptades en el marc normatiu audiovisual català:

1.- Obra audiovisual:

Tot aquell producte que comporti imatges i/o àudio, fixat en qualsevol mitjà o suport, en l'elaboració del qual quedi definida la labor de creació, producció, muntatge i postproducció i que estigui destinat a ser exhibit davant un públic.

Queden excloses les comunicacions amb única finalitat comercial, les de caràcter únicament informatiu i les meres reproduccions d'esdeveniments.

2.- Obra audiovisual de nou format:

Tota obra audiovisual que presenta una novetat pel que fa a la seva narrativa o suport d'exhibició.

- Interactiva: Obra audiovisual de nou format, la narrativa de la qual es desenvolupa en funció de la participació del públic.
- Transmèdia: Obra audiovisual de nou format, la narrativa de la qual s'estén per diferents plataformes.

3.- Pel·lícula:

Obra audiovisual unitària amb desenllaç final destinada, en primer terme, a la seva explotació comercial en sales de cinema.

- Pel·lícula de llargmetratge: Pel·lícula que tingui una durada de seixanta minuts o superior, així com la que, amb una durada superior a quaranta-cinc minuts, sigui produïda en suport de format 70 mm., amb un mínim de 8 perforacions per imatge.
- Pel·lícula de curtmetratge: Pel·lícula que tingui una durada inferior a seixanta minuts, així com la que, amb una durada inferior o igual a quaranta-cinc minuts, sigui produïda en suport de format 70 mm., amb un mínim de 8 perforacions per imatge.

4.- Llargmetratge:

Obra audiovisual unitària amb desenllaç final que tingui una durada de seixanta minuts com a mínim, destinada, en primer terme, a la seva explotació comercial en finestres d'exhibició diferents de les sales de cinema.

5.- Curtmetratge:

Obra audiovisual unitària amb desenllaç final que tingui una durada inferior a seixanta minuts, destinada, en primer terme, a la seva explotació comercial en finestres d'exhibició diferents de les sales de cinema.

6.- Sèrie:

Obra audiovisual formada per un conjunt d'episodis de ficció, animació o documental, amb títol o sense títol genèric comú, destinada en primer lloc a ser emesa per difusors audiovisuals - lineals o no- de manera successiva i continuada, podent cada episodi correspondre a una unitat narrativa o tenir continuació en l'episodi següent.

- Sèrie de llarga durada: Aquelles sèries de 400 minuts o més en total per temporada.
- Sèrie de curta durada: Aquelles sèries de menys de 400 minuts en total per temporada.

7.- Temporada:

Grup d'episodis d'una sèrie que estan produïts de manera conjunta i estan muntats en diferents episodis per a ser emesos successivament o conjuntament.

8.- Pilot de sèrie:

L'obra audiovisual que marca les característiques i estil que haurà de tenir una sèrie i permet al productor el finançament i promoció d'aquesta.

9.- Obra audiovisual espanyola:

La que hagi obtingut certificat de nacionalitat espanyola, expedit conforme al que es disposa en l'article 12 de la Llei 55/2007, de 28 de desembre.

10.- Obra audiovisual difícil:

Curtmetratges, primera o segona obra d'un director, obres de baix pressupost o aquelles obres que per altres motius trobarien dificultats per a introduir-se en el mercat (pel fet que presenta un caràcter innovador, poc accessible o delicat, particularment en termes de tema, format, dramaturgia, realització o condicions de producció).

Les pel·lícules la versió original de les quals sigui en alguna de les llengües cooficials diferents del castellà podran considerar-se obres audiovisuals difícils.

11.- Obra audiovisual de baix pressupost:

- a) Pel·lícules de llargmetratge i llargmetratges el cost de producció dels quals sigui igual o inferior a:
Pel·lícules de llargmetratge: 1.000.000 €
Llargmetratges: 800.000 €
- b) Sèries el pressupost d'explotació de les quals sigui igual o inferior a:
Llarga durada: 2.500 €/minut
Curta durada: 3.500 €/minut

L'ICAA o l'òrgan competent, actualitzarà cada tres anys aquestes xifres de referència, adequant-les a la realitat de la indústria audiovisual.

12.- Nou realitzador:

Aquell que no hagi dirigit o codirigit més de dues pel·lícules de llargmetratge qualificades o dos llargmetratges emesos o 200 minuts o menys d'una sèrie emesa.

13.- Personal creatiu:

Es considerarà personal creatiu d'una obra audiovisual a:

- Els autors, que a l'efecte de l'article 5 d'aquesta Llei són el director, el guionista, el director de fotografia i el compositor de la música.
- L'autor del disseny de personatges en el cas d'obres audiovisuals d'animació.
- Els actors i altres artistes que participin en l'obra.

- El personal creatiu de caràcter tècnic: el muntador cap, el director artístic, el cap de so, el figurinista i el cap de caracterització.

14.- Productor audiovisual:

Persona física o jurídica que assumeix la iniciativa, la coordinació i el risc econòmic de la producció de continguts audiovisuals.

15.- Productor audiovisual independent europeu:

Persona física o jurídica que produeix continguts audiovisuals i que compleix amb la totalitat dels següents requisits:

- Que estigui establerta en un Estat membre de la UE/EEE/ i més del 50% de la seva capital sigui d'origen europeu.
- Que no més del 20% del seu capital social sigui propietat d'un prestador de servei de comunicació/difusió audiovisual de manera directa o indirecta, a través d'altres empreses vinculades.
- Que com a màxim el 80% de la seva xifra de negocis acumulada (facturació) en els últims tres anys procedeixi d'un mateix prestador de servei de comunicació/difusió audiovisual.
- Que, al seu torn, no posseeixi més d'un 20% del vot/accionis/ propietat d'un prestador de servei de comunicació/difusió audiovisual.

16.- Indústries audiovisuals:

El conjunt d'indústries necessàries per a l'elaboració de l'obra audiovisual, des de la idea fins a la consecució de la primera còpia en qualsevol suport, més les necessàries per a la distribució i difusió de l'obra per qualsevol mitjà.

17.- Programes audiovisuals.

- a) Programa audiovisual: conjunt d'imatges en moviment, amb so o sense, que constitueix un element unitari dins de l'horari de programació d'un canal -lineal o no-.
En tot cas són programes audiovisuals: les pel·lícules, els llargmetratges, curtmetratges i sèries, els magazins, els espais divulgatius, informatius i culturals, els reportatges i els espectacles escènics originals, les manifestacions esportives, així com les retransmissions en directe o en diferit d'esdeveniments, culturals o de qualsevol altre tipus.
- b) Programa de ràdio: Conjunt de continguts sonors que forma un element unitari dins de l'horari de programació d'un canal - lineal o no-.

18.- Canal lineal:

Conjunt de programes audiovisuals organitzats dins d'un horari de programació que no pot ser alterat pel públic.

19.- Canal no lineal:

Conjunt de programes audiovisuals llocs a la disposició del públic, que tria el programa i el moment de la seva visió o la seva audició.

20.- Ingressos computables dels serveis de titularitat pública:

Els ingressos computables per a determinar la quantia de l'obligació de finançament, en el cas dels prestadors obligats de serveis de titularitat pública, són els següents:

- a) Ingressos derivats de la comercialització publicitària.
- b) Ingressos obtinguts per la venda a tercers dels continguts produïts o coproduïts pel prestador de serveis que generen l'obligació.
- c) Ingressos de les quotes d'abonament.
- d) Ingressos obtinguts per l'explotació directa del contingut per part del prestador independentment de la modalitat utilitzada.
- e) Ingressos obtinguts de la comercialització de canals que donin lloc a l'obligació de finançament, la responsabilitat editorial del qual correspongui a un tercer, dels quals es deduiran els pagaments que es realitzin a l'editor de canals.

- f) Ingressos derivats de l'arrendament de llicències.
  - g) Totes les compensacions rebudes per al compliment de les obligacions de servei públic consignades en els Pressupostos de la corresponent Comunitat Autònoma. Entenent per compensació rebuda per al compliment de l'obligació tota partida pressupostària assignada al prestador, atès que s'entén que les despeses de personal, corrents, financers, etc., també tenen per fi últim facilitar que el prestador pugui donar compliment a l'obligació.
  - h) Aportacions (transferències de finançament, en la denominació pressupostària) que no atenguin el concepte de subvencions. Les aportacions dineràries a favor d'altres administracions i a favor d'organismes i entitats dependents de l'Administració de la Comunitat Autònoma sotmesos a l'ordenament autonòmic destinades a finançar globalment o parcialment la seva activitat amb caràcter indiferenciat.
  - i) Ingressos procedents de les ajudes i aportacions públiques, qualsevol que sigui la seva denominació, que tinguin la naturalesa jurídica de subvencions, entenent-se aquestes com el conjunt de fons públics rebuts, si és el cas, pels prestadors de servei audiovisual sense distinció del destí dels mateixos-
- En tot cas, integren aquests ingressos el total del pressupost anual del prestador de servei audiovisual, restant la dotació destinada a ràdio i a canals que no compleixen els requisits legals per a estar subjectes a l'obligació d'inversió, si n'hi hagués.**

B.- El contracte programa

La regulació d'aspectes capitals en el finançament de l'audiovisual queden **derivats al contracte programa**, tant a l'Avant projecte de llei que ens ocupa, com a la LGCAC, com a l'acord 103/2008 de 18 de juny, que queden recollits en els articles detallats a continuació:

Avant projecte de llei de modificació de la Llei 22/2005, de 29 de desembre, de la comunicació audiovisual de Catalunya.

Article 17. Es modifica l'apartat 2 de l'article 31 de la Llei 22/2005, que queda redactat de la manera següent:

“2.El servei públic audiovisual de l'administració de la Generalitat es finança principalment amb les aportacions pressupostàries que fa la Generalitat i també es pot finançar amb la venda i la prestació de serveis i de produccions i productes propis; amb la participació en el mercat publicitari i amb altres ingressos de models de negoci sorgits pel consum audiovisual en l'àmbit digital.

La provisió de les aportacions de la Generalitat s'ha de dur a terme, de manera transparent i proporcionada a les missions de servei públic, per mitjà del contracte programa. Aquest ha d'ésser d'una durada necessàriament pluriennal; ha de fixar, a partir del que estableix aquesta llei, els objectius de servei públic que han d'ésser assumits per la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals, i ha de garantir un marc de finançament estable i de sanejament econòmic. Abans que s'aprovi, el Consell de l'Audiovisual de Catalunya ha d'informar preceptivament sobre el contingut del contracte programa.”

Article 60. Es modifica l'article 115 de la Llei 22/2005, que queda redactat de la manera següent:

Article 115 Funcions

El Consell de l'Audiovisual de Catalunya té les funcions següents: Vetllar pel respecte dels drets i les llibertats en l'àmbit de la comunicació audiovisual, molt especialment quan afecta a infants i adolescents.

- a) Vetllar pel respecte del pluralisme polític, religiós, social, lingüístic i cultural, així com de la memòria democràtica i de la cultura de la pau, i també per l'equilibri territorial adequat en el conjunt del sistema audiovisual de Catalunya.
- b) Vetllar per la pluralitat lingüística i cultural en el conjunt del sistema audiovisual a Catalunya i, en particular, pel compliment de la legislació relativa a la preservació i la normalització de la llengua i la cultura catalanes i de l'aranès.
- c) Vetllar pel compliment de les missions de servei públic i especialment de les que estableix el contracte programa, i informar-ne el Parlament.**
- d) Vetllar, en l'àmbit de les seves competències, pel compliment de la normativa de la Unió Europea i de la normativa continguda en els tractats internacionals relativa als mitjans de comunicació audiovisual.
- e) Formar part de les plataformes i xarxes europees i internacionals d'autoritats reguladores independents i, especialment, en el Grup d'Entitats Reguladores de la Unió Europea, en la forma que s'estableixi en la normativa corresponent
- f) Vetllar pel compliment de la legislació sobre publicitat en tot allò relatiu als continguts i les modalitats de les comunicacions comercials audiovisuals inclosos la publicitat, el patrocini i la televenda
- g) Garantir el compliment de les obligacions dels prestadors de serveis de comunicació audiovisual derivades del contingut de la llicència i de les obligacions que estableixen aquesta llei i les altres disposicions aplicables.
- h) Vetllar pel compliment dels prestadors de plataformes d'intercanvi de vídeos subjectes a aquesta llei, de les mesures que estableixen aquesta llei i les altres disposicions aplicables.
- i) Promoure mesures d'alfabetització mediàtica en col·laboració amb l'Administració de la Generalitat.
- j) Promoure l'adopció de normes de corregulació i d'autoregulació del sector audiovisual
- k) Atorgar les llicències que habiliten per a prestar el servei de comunicació audiovisual mitjançant l'ús de l'espectre radioelèctric i garantir-ne el compliment de les condicions.
- l) Rebre les comunicacions prèvies presentades pels prestadors de serveis de comunicació audiovisual.
- m) Aprovar i, si escau, modificar l'Estatut orgànic i de funcionament del Consell.
- n) Emetre un informe previ pel que fa als avantprojectes de llei i els projectes de disposicions de caràcter general que continguin normes relatives al sector audiovisual.
- o) Resoldre, amb caràcter vinculant, les queixes formulades pels usuaris dels serveis de comunicació audiovisual.
- p) Exercir, a instància de les parts en conflicte, i dins l'àmbit de les seves competències, funcions arbitrals i de mediació en el sector audiovisual.
- q) Elaborar informes i dictàmens, a iniciativa pròpia o a instància del Parlament o del Govern.
- r) Les altres que per llei li siguin atribuïdes.”

Llei 22/2005, de 29 de desembre, de la comunicació audiovisual de Catalunya.

Article 111

Competències del Govern

1. Correspon al Govern establir les directrius de l'acció política en matèria audiovisual. En l'exercici d'aquesta funció, el Govern ha de respectar les competències que aquesta llei i d'altres atribueixen al Parlament, als municipis i al Consell de l'Audiovisual de Catalunya.

2. El Govern té competència per a:

- a) Vetllar per l'aplicació de les directrius de l'acció política que, d'acord amb l'apartat 1, ha establert en matèria audiovisual.
- b) Elaborar i proposar la normativa referent a l'ordenació dels serveis de comunicació audiovisual, en l'àmbit de les competències que li atribueix aquesta llei.
- c) Planificar les inversions i el desenvolupament de les infraestructures necessàries per a garantir el desenvolupament del sector audiovisual de Catalunya i altres sectors relacionats.
- d) Adoptar les mesures necessàries per a potenciar la producció audiovisual i per a incentivar la introducció d'innovacions tecnològiques i artístiques dins aquest àmbit.
- e) Adoptar les mesures necessàries per a afavorir l'ensenyament de les matèries relacionades amb

el món audiovisual en el sistema educatiu.

f) Establir i aplicar mesures de foment, protecció i promoció de l'activitat audiovisual sense ànim de lucre.

g) Establir i aplicar mesures de foment, protecció i promoció del sector audiovisual de Catalunya i mesures de protecció i difusió del patrimoni audiovisual de Catalunya.

h) Planificar l'espai radioelèctric a Catalunya, amb l'elaboració i l'aprovació dels plans tècnics corresponents, amb l'informe previ del Consell de l'Audiovisual de Catalunya. En l'exercici d'aquesta funció ha de dotar i potenciar les activitats de la televisió local o de proximitat de manera equilibrada i equitativa a tot el territori.

i) Negociar i signar el contracte programa pluriennal amb la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals, i també exercir les funcions que li pertoquin d'acord amb la legislació vigent, com a part contractant, en l'execució i el compliment del contracte programa.

j) Exercir les potestats d'inspecció, control i sanció *en els aspectes tècnics* de la prestació de serveis de comunicació audiovisual i en la prestació d'aquests serveis sense el títol habilitant a què fa referència l'article 37.2. *En exercici d'aquestes potestats, pot prendre les mesures de protecció activa de l'espectre, d'acord amb la normativa vigent.*

k) [No vigent]

l) Exercir les altres atribucions que li reserven aquesta llei o d'altres.

3. Correspon al Govern la potestat reglamentària per a desenvolupar i executar aquesta llei, llevat els aspectes que aquesta llei encomana al Consell de l'Audiovisual de Catalunya.

Article 121

Obligacions dels prestadors de serveis de televisió de contribuir al desenvolupament del sector audiovisual i de la cinematografia

1. Correspon al contracte programa pel que fa als prestadors públics, i al títol habilitant pel que fa als privats, delimitar l'abast i els termes en què han de complir l'obligació de contribuir al desenvolupament del sector audiovisual i de la cinematografia. A aquest efecte, s'han d'incloure les disposicions relatives a:

- El percentatge d'obres europees.
- El percentatge d'obres de productors independents.
- El percentatge de les obres a què fa referència l'article 120.2.
- El percentatge de producció pròpia.
- Les franges horàries en què s'han d'aplicar aquests percentatges.
- El percentatge de finançament d'obres europees.

2. L'abast i els termes del compliment de l'obligació dels prestadors de serveis de televisió establerta per aquest article s'ha d'adequar a les diverses modalitats del servei de televisió. A aquest efecte s'han d'establir percentatges diferents en funció de si la prestació del servei de televisió és d'abast nacional o local, o és en obert o subjecte a tecnologia d'accés condicional. També s'han d'adequar els percentatges quan l'oferta de televisió sigui un conjunt de canals de televisió (anomenat, també, plataforma).

3. El Consell de l'Audiovisual de Catalunya, mitjançant una instrucció, ha de determinar les condicions que han de regir aquestes obres per a ésser incloses en les obligacions establertes.

4. El Consell de l'Audiovisual de Catalunya, mitjançant una instrucció, ha de determinar les condicions d'aplicació del percentatge de finançament d'obra europea.

També a [l'Acord 103/2008, de 18 de juny, pel qual s'aprova la Instrucció general del Consell de l'Audiovisual de Catalunya sobre les obligacions de difusió i finançament d'obres audiovisuals europees i en matèria de reserva d'espai a programadors independents](#), es parla del **contracte programa**:

TÍTOL III

Obligacions en matèria de finançament d'obres audiovisuals europees

CAPÍTOL I

Obligacions dels prestadors de serveis de televisió de gestió pública d'àmbit nacional

Article 10 Obligacions

1. De conformitat amb l'article 24 de la Llei 11/2007, d'11 d'octubre, de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals, els prestadors de serveis de televisió de gestió pública d'àmbit nacional cada any hauran de destinar, com a mínim, un 6% de la xifra total dels ingressos obtinguts durant l'exercici anterior, segons el seu compte d'explotació, al finançament anticipat de la producció de les obres audiovisuals previstes en les lletres a), b) i c) de l'article 12.1 d'aquesta Instrucció general i de programes pilot de sèries d'animació.

2. El 60% d'aquest finançament es destinarà a obres audiovisuals europees la llengua originària de les quals sigui qualsevol de les oficials en l'Estat espanyol.

3. El **contracte programa** haurà de concretar la proporció de finançament que es destinarà a obres catalanes i, com a mínim, establirà un percentatge específic per a les obres i per a les sèries d'animació produïdes per productors catalans independents.

Però el [contracte programa vigent a octubre de 2020](#) es va signar al 2006, amb una vigència fins a 2009. Hi ha [propostes posteriors](#) per la seva actualització, però NO han sigut aprovades.

Des de PROA denunciem aquest fet gravíssim, denuncia que creiem que ha de quedar reflectida en aquest escrit i demanem la seva actualització immediata.

II.- AL·LEGACIONS

1.- És fonamental la **protecció de l'audiovisual europeu**, per això proposem el següent redactat:

Article 1. Es modifica l'article 1 de la Llei 22/2005, de 29 de desembre, de la comunicació audiovisual de Catalunya, que queda redactat de la manera següent:

"Article 1

Definicions

(...)

24.- Obres europees: Es consideren obres europees:

a) Les obres originàries dels Estats membres; i les obres originàries de tercers Estats europeus que siguin part del Conveni Europeu sobre la Televisió Transfronterera del Consell d'Europa, sempre que les obres dels Estats membres no estiguin sotmeses a mesures discriminatòries en el tercer país de què es tracti.

Es considera obra originària la realitzada essencialment amb la participació d'autors i treballadors que resideixin en un o diversos estats dels esmentats en el paràgraf anterior. Sempre que, a més, compleixi **dos** de les tres condicions següents:

1. que les obres siguin realitzades per un o més productors establerts en un o diversos d'aquests estats;
2. que la producció de les obres sigui supervisada i efectivament controlada per un o diversos productors establerts en un o diversos d'aquests estats;
3. que la contribució dels coproductors d'aquests estats sigui majoritària en el cost total de la coproducció, i aquesta no sigui controlada per un o diversos productors establerts fora d'aquests estats.

b) Les obres coproduïdes en el marc d'acords relatius al sector audiovisual concertats entre la Unió Europea i tercers estats que satisfacin les condicions fixades en aquests, sempre que les obres dels Estats membres no estiguin sotmeses a mesures discriminatòries en el tercer país de què es tracti.

c) Les obres que no siguin europees conformement a l'apartat a, però que s'hagin produït en el marc de tractats de coproducció bilaterals celebrats entre els Estats membres i tercers països, sempre que la contribució dels coproductors comunitaris en el cost total de la producció sigui majoritària i que aquesta producció no estigui controlada per un o diversos productors establerts fora del territori dels Estats membres.”

2.- És necessari emfatitzar la necessitat de respectar **la integritat de l'obra audiovisual** i per això, proposem els següents redactats:

Article 55. Es modifica l'article 98 de la Llei 22/2005.

1. Es modifiquen les lletres c), d) i e) de l'apartat 3, de que queden redactades de la manera següent:

c) En els programes o emissions no inclosos en les lletres a i b, les interrupcions successives per a la inserció de publicitat i anuncis de televenda han d'estar separats per períodes de temps 30 minuts com a mínim.

d) Els programes informatius, documentals i infantils i les emissions de serveis religiosos no poden ésser objecte d'interrupcions per publicitat, amb l'excepció dels que tenen una durada programada superior a trenta minuts. També està prohibida la televenda en els programes infantils i en les emissions de serveis religiosos.

e) **Les obres audiovisuals amb una durada programada de transmissió superior a quaranta-cinc minuts es poden interrompre una vegada per cada període complet de quaranta-cinc minuts. No obstant això, es pot autoritzar una altra interrupció si la durada total de la transmissió programada excedeix com a mínim en vint minuts de dos o més dels períodes temporals inicialment referits. Aquestes interrupcions han de respectar la integritat i el valor de l'obra, i no se'n poden ometre els títols de crèdit. S'exceptuen d'aquest apartat les sèries, els serials i les emissions d'entreteniment.”.**

Article 62. Es modifica l'apartat 1 de l'article 122 de la Llei 22/2005, que queda redactat de la manera següent:

“1. Els prestadors del servei públic de comunicació audiovisual poden interrompre una vegada per cada període complet de **quaranta-cinc minuts les obres audiovisuals amb una durada programada de transmissió superior a quaranta-cinc minuts.**”

3.- Cal garantir el **compliment de l'obligació d'inversió anticipada en obra audiovisual europea**, per part dels difusor audiovisuals. Per això, proposem el següent redactat:

Article 71. Es modifica l'article 132 de la Llei 22/2005, que resta redactat de la manera següent: “Article 132

Infraccions greus

Són infraccions greus, a més de les qualificades com a tals en la normativa bàsica estatal en matèria de mitjans audiovisuals, les següents:

- a) La no-difusió de les comunicacions d'interès públic del Govern de l'Estat i del Govern de la Generalitat d'acord amb els termes establerts per aquesta llei.
- b) L'omissió dels deures de senyalització que hagi establert el Consell de l'Audiovisual de Catalunya d'acord amb aquesta llei.
- c) La no-adopció de les mesures necessàries per a garantir l'accés de les persones amb discapacitat als continguts audiovisuals en els termes establerts pel Consell de l'Audiovisual de Catalunya d'acord amb aquesta llei.
- d) La realització de qualsevol acció orientada a impedir el gaudi efectiu pels ciutadans de llur dret a accedir als esdeveniments d'interès general definits per aquesta llei.
- e) L'incompliment de les obligacions que corresponen als prestadors de serveis de comunicació audiovisual en matèria de publicitat, patrocinis i televenda d'acord amb el que estableix aquesta llei, incloent-hi els deures de garantia de la integritat de les obres cinematogràfiques, llevat de quan es tracti d'una infracció tipificada com a molt greu.
- f) L'omissió de qualsevol dels deures en relació amb la presència del català i la cultura catalanes i de l'aranès en la comunicació audiovisual, d'acord amb les disposicions d'aquesta llei.
- g) L'incompliment de les obligacions en matèria de difusió d'obres audiovisuals europees
- h) **L'incompliment de les obligacions establertes per aquesta llei en matèria de contribució al desenvolupament del sector audiovisual i de la cinematografia.**
- i) L'incompliment dels deures que corresponen als titulars de llicències per a la prestació de serveis audiovisuals, d'acord amb el que estableixen aquesta llei i els termes de la llicència.
- j) L'incompliment dels compromisos adquirits pels prestadors de serveis audiovisuals en relació amb les diverses obligacions que els imposa aquesta llei, en el marc d'acords establerts amb el Consell de l'Audiovisual de Catalunya i llevat de quan es tracti d'una infracció tipificada com a molt greu.
- k) Qualsevol altra conducta de cooperació necessària, diferent de la prevista a l'article 131.1.e), de terceres persones, físiques o jurídiques, que distribueixen els senyals dels serveis de comunicació audiovisual o que els ofereixen per plataforma d'intercanvi de vídeos sense disposar de llicència o sense haver complert el deure de comunicació prèvia."

4.- És vital mantenir la **independència dels organismes reguladors** per un correcte funcionament de l'audiovisual d'un país, per la qual cosa no creiem convenient la modificació de la disposició addicional primera i proposem que es mantingui com està.

Suggerim que el text que es vol afegir al art.82 s'inclogui en una nova disposició addicional.

Proposta:

Mantenir l'actual Disposició addicional Primera de la LGCA:

Durada del mandat dels membres del Consell de l'Audiovisual de Catalunya

Es modifica l'article 5 de la Llei 2/2000, del 4 de maig, del Consell de l'Audiovisual de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

1. El càrrec del president o presidenta del Consell té una durada de sis anys. La durada del mandat dels membres elegits pel Parlament és de sis anys, i cada dos anys se n'ha de fer la renovació parcial d'un terç. El càrrec de president o presidenta i el mandat de la resta de membres del Consell no són renovables.
2. En cas de vacant sobrevinguda en el càrrec de president o presidenta del Consell, s'hi ha de nomenar una altra persona d'acord amb el procediment que estableix l'article 4 i el que determina l'apartat 1 d'aquest article.
3. En cas de vacant sobrevinguda del mandat d'un membre d'elecció parlamentària, s'ha de nomenar un nou membre de conformitat amb el que estableix l'article 4 per la resta del mandat. Els membres que ocupin una vacant quan s'hagi exhaurit la meitat o més del mandat poden optar excepcionalment i per una única vegada a la renovació del mandat."

I pel que fa a l'Avant projecte:

Article 82. [S'afegeix la disposició adicional X](#) de la Llei 22/2005, que queda redactada de la manera següent:

"Disposició adicional X

Consulta sobre l'accés a la prestació de serveis de comunicació audiovisual comunitària sense ànim de lucre

Amb l'objecte de conèixer el nombre de prestadors potencials de serveis de comunicació audiovisual comunitària sense ànim de lucre, el departament de competent en matèria de mitjans de comunicació pot iniciar un tràmit de consulta per conèixer les necessitats de freqüències".

2 d'octubre 2020

APORTACIONS EN EL TRÀMIT D'AUDIÈNCIA PÚBLICA DE L'AVANTPROJECTE DE LLEI DE MODIFICACIÓ DE LA LLEI 22/2005 DE LA COMUNICACIÓ AUDIOVISUAL DE CATALUNYA REALITZADES PER L'AGRUPACIÓ "TELEVISIONS DIGITALS INDEPENDENTS"

Mitjançant comunicació electrònica de 20 d'octubre de 2021, **l'Agrupació de Televisions Digitals Independents A.I.E. ha estat convidada a participar al tràmit de consulta pública** prèvia previst a l'article 36.4 de la Llei 13/2008, de la Presidència de la Generalitat i del Govern, en el marc de la iniciativa legislativa aprovada pel Govern, el qual ha aprovat la **memòria preliminar de l'Avantprojecte de la llei de modificació de la Llei 22/2005, de 29 de desembre, de la comunicació audiovisual de Catalunya** (en endavant LCAC).

Segons consta a l'escrit tramès per la Direcció General de Mitjans de Comunicació de la Generalitat de Catalunya, el tràmit d'audiència pública ofereix un termini màxim de 30 dies per tal de comunicar les aportacions i/o observacions al projecte normatiu. En el present cas, i d'acord amb l'article 30.2 de la Llei 39/2015, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, el termini per presentar les esmentades aportacions fineix el dia 15 de novembre de 2021.

És en el termini conferit, que **es sol·licita que es tinguin per presentades les APORTACIONS** següents,

APORTACIONES DAVANT LA MEMÒRIA PRELIMINAR DE L'AVANTPROJECTE DE LA LLEI DE MODIFICACIÓ DE LA LLEI 22/2005, DE 29 DE DESEMBRE, DE LA COMUNICACIÓ AUDIOVISUAL DE CATALUNYA

APORTACIÓ NÚM. 1. Per tal de fer front a la problemàtica derivada de la diversitat d'interpretacions que molts operadors públics estan fent respecte a la contractació audiovisual, es proposa incorporar a la LCAC una disposició que faciliti el compliment de les Directives de la Unió Europea. En el context de les "definicions", o en el marc d'una remissió a les mateixes mitjançant una Disposició Addicional, es proposa incorporar que totes les definicions contingudes a la nova LCAC es refereixen a "*propietats incorporals*", d'acord amb la nomenclatura utilitzada a la normativa de contractació pública (article 9 de la Llei 9/2017 de contractes del sector públic), amb una redacció de l'estil: "*Els béns i serveis definits a l'article X de la Llei són propietats incorporals, als efectes de la contractació amb el sector públic*".

Justificació. La Directiva 2014/24/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 26 de febrer de 2014, sobre contractació pública exclou la contractació audiovisual del seu àmbit d'aplicació. Concretament estableix, en llur introducció, que "*en la adjudicación de contratos públicos para determinados servicios de medios audiovisuales y radiofónicos por proveedores de medios de comunicación deben poder tenerse en cuenta aquellas consideraciones de relevancia cultural y social debido a las cuales no resulta adecuada la aplicación de las normas de adjudicación de contratos. Por ello, conviene establecer una excepción para los contratos públicos de servicios, adjudicados por los propios proveedores de servicios de medios de comunicación, destinados a la compra, el desarrollo, la producción o la coproducción de programas listos para su uso y de otros servicios preparatorios, como los relativos a los guiones o a las actuaciones artísticas necesarios para la realización del programa*".

També cal destacar la Directiva 2018/1808/UE aprovada pel Parlament Europeu

i del Consell el 14 de novembre del 2018, mitjançant la qual es modifica la Directiva 2010/13/UE sobre la coordinació de determinades disposicions legals, reglamentàries i administratives dels estats membres relatives a la prestació de serveis de comunicació audiovisual. La reforma atén a un conjunt de noves circumstàncies com la convergència entre la televisió i els serveis d'internet, l'ús de dispositius portàtils per veure contingut audiovisual a més de la televisió tradicional, els nous tipus de contingut, entre d'altres. Tot això, tal i com s'indica en l'exposició de motius de la directiva esmentada *“requiere un marco jurídico actualizado que refleje la evolución del mercado y que permita lograr un equilibrio entre el acceso a los servicios de contenidos en línea, la protección del consumidor y la competencia”*. Aquesta nova Directiva és una mostra clara de que la UE s'adapta constantment als canvis que sorgeixen dins el marc dels serveis de comunicació audiovisual, però simplement ho fa modificant determinats aspectes, i deixant clar que les anteriors Directives (nombrades anteriorment) continuen sent vàlides. Respecte a la contractació pública, no hi ha hagut cap nova modificació, i per tant, segueix vigent el que s'exposa a la Directiva 2014/24/UE.

APORTACIÓ NÚM. 2. Es considera necessari evitar la introducció de l'opció de la *“gestió indirecte del servei o de la producció o edició dels programes audiovisuals”*.

Justificació. Ja el seu dia, en procediments anteriors, al document denominat *“Informe sobre les aportacions rebudes en la consulta pública prèvia a l'elaboració de l'avantprojecte de Llei de modificació de la Llei 22/2005, de la comunicació audiovisual de Catalunya”*, emès per la Direcció General de Mitjans de Comunicació de la Generalitat, es manifestava literalment que *“pel que fa als mitjans locals, entenem que l'actual regulació deixa ja ben clar que només es poden gestionar de forma directa pel mateix municipi, per la qual cosa no és necessària cap modificació normativa al respecte. Tanmateix, caldria valorar la possibilitat de donar resposta a la situació creada pels contractes de gestió de serveis de comunicació audiovisual licitats en alguns ajuntaments i valorar si es manté com fins ara el sistema de gestió directa pel municipi o bé s'obre la porta*

a que els municipis contractin la prestació d'aquests serveis amb tercers, i en quines condicions".

Es comparteix aquesta afirmació.

Es proposa, per tant, mantenir en aquest sentit la redacció de la normativa vigent, i posar l'accent en la disposició d'un contracte programa que tingui per objectiu desplegar la gestió directe encomanada a les administracions públiques locals. Contracte programa que, a més, s'hauria d'establir que cal garantir que sigui fidel a la raó de ser d'un mitjà de caràcter local, és a dir, que no s'admeti l'emissió en cadena o altres sistemes que puguin desvirtuar les característiques pròpies d'un mitjà local.

A més, caldria preveure a la nova LCAC que en escenaris d'externalització de serveis audiovisuals per part de les administracions locals, cal garantir el principi de televisió de proximitat i, en conseqüència, es fa necessari emparar legalment que en les adjudicacions es prioritzi les productores i els operadors que tenen lligams i arrelament amb el territori.

APORTACIÓ NÚM. 3. Es defensa el model de renovació automàtica de llicències vigent fins l'actualitat.

Justificació. La incorporació de segons quines limitacions per a la renovació automàtica de la llicència, pot generar inseguretats jurídiques en la mesura que es pot trencar el principi de bona fe i confiança mútua, perquè malgrat complir amb totes les obligacions, el concessionari de la llicència pot perdre-la en la mesura que no se li renova automàticament per la simple iniciativa d'un tercer.

APORTACIÓ NÚM. 4. Reforç de la presència del català al sector audiovisual.

En exercici de l'autogovern, de les previsions estatutàries, i del context normatiu vigent en matèria de política lingüística, es considera essencial que la nova

LCAC prioritzí el català en el sector audiovisual, imposant, si escau, un sistema sancionador eficaç i prou contundent per tal de que sigui una opció plenament acceptada pels operadors.

APORTACIÓ NÚM. 5. Emissions en cadena.

Respecte les televisions locals o de proximitat, la normativa vigent permet una emissió en cadena de fins a un 25%. Tanmateix, es proposa ampliar aquest percentatge fins el 50%.

Justificació. El context actual requereix la suma d'esforços en l'àmbit de les televisions locals o de proximitat. L'emissió en cadena és, sens dubte, un dels recursos operatius i eficaços que facilita l'esmentada suma d'esforços. L'increment proposat es justifica per fer front a l'impacte de factors com:

- Els reptes que plantegen els canvis tecnològics i com influeixen en els hàbits de consum de productes audiovisuals.
- Les conseqüències que ha tingut el període de pandèmia pel COVID-19
- Les noves tècniques de publicitat i llurs exigències.

Xarxa per la Justícia Climàtica

Des de la Xarxa per la Justícia Climàtica (XJC), volem fer una sèrie de propostes per unes línies d'actuació per la modificació de la Llei 22/2005 de 29 de desembre de la comunicació audiovisual a Catalunya. Davant l'emergència climàtica i amb el compromís polític i social de complir els acords de París, presentem aquestes aportacions que considerem imprescindibles que es tinguin en compte en uns mitjans de comunicació públics.

Trobem fonamental implementar una política de comunicació i sensibilització per donar a l'emergència ecològica més presència i rigor en la informació diària dins dels mitjans de comunicació, (no només de tant en tant o quan hi ha una cimera). Introduïr anàlisi de les causes de l'emergència, de les polítiques actuals, què bé agreugen, o maquillen de verd i/o són efectives per donar compliment als compromisos climàtics, així com informació sobre els actius lligats a les energies fòssils del sistema bancari.

Tal i com s'està ja portant a terme a nivell internacional tant a nivell públic com privat, aturar les actuals polítiques de suport i promoció institucional o contractació publicitària a les empreses d'energies fòssils, a la indústria del motor, a l'aviació, els creuers i a la indústria càrnica intensiva; via publicitat directa o indirecta mitjançant els canals de comunicació públics, actes institucionals o via subvencions a fires de congressos d'aquests sectors.

Els canals de comunicació públics no haurien d'emetre cap publicitat procedent d'aquests sectors i el govern hauria d'assegurar que es compensarà la pèrdua d'ingressos amb diners públics.

Considerem de sentit comú i que en els debats de candidats l'emergència climàtica sigui un dels temes a tractar.

Demaneu que es faci una formació a caps i membres de redacció per que estiguin al corrent i així ho tinguin en compte, ja que és un tema transversal i el repte més gran que mai la humanitat s'ha trobat (en paraules del president de la ONU i la comunitat científica).. Dins d'aquesta formació considerem fonamental incloure l'aspecte psicopedagògic i de la salut mental en relació a l'eco-angoixa, el negacionisme, i demés reaccions, oferint opcions de gestió i mencionant eines i xarxes de suport.

Restem a la vostra disposició per ser consultades amb el coneixement i capacitat de totes les entitats que conformen la Xarxa per la Justícia Climàtica de Catalunya.

Atentament,
Llorenç Witty Pou

Xarxa per la Justícia Climàtica